

کارگران جهان متحد شوید!

دبیر کمیته کردستان محمد آسنگران
 Tel: 0049 1633458007
 E-mail: asangaran@aol.com
 مسئول ارتباطات شهرهای کردستان عبدالگیریان
 Tel: 00358 405758250
 E-mail: abdulgolparian@yahoo.com
 همکاری سر دبیر: بهمن خانی
 E-mail: khani@live.nl

ایسکرا

ویژه اول مه ۳۶۱

اساس سوسیالیسم
 انسان است.
 سوسیالیسم
 جنبش بازگرداندن
 اختیار به انسان است.

منصور حکمت

www.m-hekmat.com

www.iskraa.org

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

چهارشنبه ها منتشر میشود

۱۹ اردیبهشت ۱۳۸۶، ۹ مه ۲۰۰۷

سر دبیر: عبدالگیریان abdulgolparian@yahoo.com

اعلام کمپین برای: آزادی دستگیرشدگان اول مه سنندج، معلمان زندانی و در دفاع از کارگران مهاجر افغانی

صمدیق کریمی، شیخ امانی، خالد سواری

خطاب به سازمانهای کارگری و سازمانهای معلمان در سراسر جهان

خطاب به نهادهای و سازمانهای مدافع حقوق انسان به سوسیالیست ها و مدافعان حقوق کارگران

و به همه مراکز کارگری، به دانشجویان در سراسر کشور و به مردم شهر سنندج

در روز اول مه تعدادی از شرکت کنندگان و سازماندهندگان اول مه در شهر سنندج دستگیر شدند که ۱۳ نفر آنها همچنان در زندان سنندج بسر میبرند.

دستگیرشدگان از فعالین و رهبران کارگری و مسئولین و اعضای اتحادیه کارگران بیکار و اخراجی هستند که در جریان یورش وحشیانه نیروهای سرکوب شهر از سه سال قبل بارها بازداشت شده اند. جمهوری اسلامی به مراسم اول مه و یا روز بعد از آن دستگیر شده اند. محمود صالحی فعال اول مه سقز نیز بدلیل برگزاری اول مه در این شهر از سه سال قبل بارها بازداشت شده است. صفحه ۴

میزگرد با شهلا دانشفر و محمد آسنگران در مورد حمله رژیم به اول مه در سنندج و دستگیری فعالین کارگری

شهلا دانشفر

محمد آسنگران

عبدالگیریان: اول مه امسال در سنندج علی رغم حضور چشمگیری که داشت و قطعنامه خوبی که در این مراسم قرائت شد، با تعرض مامورین رژیم مواجه شد. رژیم اسلامی و عوامل و کارستان دولتی و امنیتی اش، ترس و وا همه خاصی از گرامیداشت اول مه، تجمعات کارگری و اعتراضات روزمره شان دارند. شهلا دانشفر، اگر بخواید بر روی این سببیت و دلهره رژیم اسلامی از کارگران انگشت بگذارید، روی چه نکاتی بطور کلیدی انگشت خواهید گذاشت؟

شهلا دانشفر: در شرایطی که جامعه در التهاب مبارزه میسورد، ما با اعتراضات هر روزه کارگران روبرویم، ما صفحه ۲

به اتحادیه های کارگری در سراسر جهان کارگران دستگیر شده در اول مه سنندج و محمود صالحی باید فوراً از زندان آزاد شوند

کمیته همبستگی بین المللی کارگری

صفحه ۱۱

سازمان عفو بین الملل به سرکوب کارگران و به دستگیری فعالین کارگری اعتراض کرد

صفحه ۱۱

هر کارگری یک شیخ امانی، صمدیق کریمی و یا خالد سواری ای است

صفحه ۳

ناصر اصغری

گزارشی از تجمع چند روز متوالی خانواده دستگیر شدگان و مردم در سنندج کمیته کردستان حککا صفحه ۵

قطعنامه شورای همکاری تشکل ها و فعالین کارگری به مناسبت اول ماه مه سال ۱۳۸۶ صفحه ۷

گزارشی از فعالتهای اول مه در شهرهای کردستان کمیته کردستان حککا صفحه ۸

اول ماه مه امسال و خیز بلند جنبش کارگری جعفر عظیم زاده صفحه ۹

کنگره ششم حزب کمونیست کارگری و اوضاع پیش روی آن محمد امین کمانگر صفحه ۹

یاد دعا را گرامی داشتیم: در دفاع از انسانیت، سرود انترناسیونال خوانده شد! سیاوش نهایی - گزارشگر سازمان جوانان کمونیست صفحه ۱۰

آمار خودکشی ها در سردشت به شدت در حال افزایش است امید - سرخ از سردشت صفحه ۱۰

کارگران بازداشت شده در مراسم اول ماه مه سنندج آزاد نشدند و پرونده آنان به شعبه دوم بازپرسی ارجاع شد اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار صفحه ۱۰

پوستر کارگران زندانی حزب کمونیست کارگری ایران صفحه ۱۱

باز هم یک گام بلند به سوی انقلاب کارگری امید سرخ صفحه ۱۲

گزارش تجمع اعتراضی معلمان مریوان در روز معلم مبین دهباشی صفحه ۱۲

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

میزگرد با شهلا دانشفر و محمد آسنگران . . .

شاهد مبارزات با شکوه دو ماهه معلمان و تجمعات هزاران نفر آنها و اعتصابات سراسری و قدرتمندشان هستیم، و بطور واقعی این مردم و در راس آن کارگران بودند که پروژه رژیم و دولت احمدی نژاد برای ارباب جامعه را به شکست کشاندند، اول مه یک خطر و نگرانی جدی برای جمهوری اسلامی بود. بویژه ما ۱۶ آذر با شکوه و سرخ را پشت سر گذاشتیم و هر روز چپ قدرتمند تر به جلو می آید، هراس رژیم از یک قدرتمندی بزرگ در اول مه بیشتر میشد. از همین رو یک تلاش رژیم در اول مه امسال مقابله با مراسم مستقل کارگران بود و تصمیم خود را برای تقابل با آن گرفته بود. اتفاقی که در سنندج افتاد را نیز باید در همین راستا دید. رژیم به اول مه امسال کارگران در سنندج حمله کرد چون کارگران عزم جزم کرده بودند که مراسم مستقل خود را آنهم در خیابان برگزار کنند. چون کارگران تصمیم داشتند مارش با شکوه اول مه را برپا کنند. رژیم میدانست که آزاد گذاشتن کارگران برای برپایی چنین مراسمی، آنهم در شهری چون سنندج که همیشه پر از جنب و جوش اعتراض بوده است، شهری که بیشترین اتحاد و همبستگی را در اعتراضات و مناسبتهای مختلف از خود نشان داده است، چه مخاطراتی برای آن خواهد داشت.

رژیم از قبل مخالفت خود را با برپایی مراسم در سنندج اعلام داشت. اما کارگران از تصمیم خود کوتاه نیامدند و شیث امانی یکی از رهبران کارگری در این شهر که هم اکنون در زندان است در گفتگویی با سایت خبری ایلنا اعلام داشت که برپایی مراسم را کارگران حق خود میدانند و برای برپایی آن لزومی به داشتن مجوز نمیبینند. در سنندج کارگران عزم جزم کرده بودند که مراسم خود را برپا کنند و این کار را کردند. در این مراسم کارگران قطعنامه خود را خواندند و شعارهایشان را سردادند. هنگامی هم که مورد تعرض قرار گرفتند در اعتراض به آن تجمع کردند و این اعتراضات هم اکنون نیز ادامه دارد. حمله جمهوری اسلامی به مراسم اول

مه کارگران در سنندج در متن چنین اوضاعی بود که اتفاق افتاد. در هر حال به نظر من اتفاقی که در سنندج روی داد از دو نظر مهم بود. اول اینکه یک تشکل کارگری که بطور چتری بخش اعظم فعالین و مراکز کارگری در این شهر را در بر میگیرد، این مراسم را فراخوانده بود و نفس این اتفاق شکل سازمانیافته تری به این حرکت داده بود و جمهوری اسلامی میدانست اگر در برابر آن نایستاد، حول آن مردم یک شهر بسیج خواهند شد.

دوم اینکه کارگران تصمیم خود را مبنی بر برپایی مراسم مستقل کارگری عملی کردند و این یک اتفاق سیاسی مهم بود.

عبدل گلپریان: در مورد داغ

شدن زمین زیر پای رژیم و کارفرمایان صحبت زیاد شده اگر موافق باشید در مورد وضعیتی که امروز به کارگران و بویژه فعالین و خانواده های کارگری تحمیل شده است بچی داشته باشیم. محمد آسنگران همانطور که مطلع هستید، ۱۳ نفر از اعضا و فعالین اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکارایران در یورش ماموران حکومتی به اول مه در سنندج بازداشت و زندانی شدند. تعدادی را زخمی کردند. شیث امانی رئیس هیئت مدیره اتحادیه، صدیق کریمی عضو هیئت مدیره، خالد سواری نایب رئیس اتحادیه و ۱۰ نفر دیگر از اعضای اتحادیه را دستگیر و زندانی کردند. باید برای آزادی کارگران زندانی دست به تلاش و اقداماتی زد. میدانیم که هر روزه تجمعاتی از طرف خانواده های کارگران زندانی و اعضای اتحادیه، در مقابل دادگاه، استانداری و فرمانداری صورت گرفته که مدام با جویهای سربالا و متفرق کردن آنان توسط نیروهای انتظامی روبرو شده است. نظر شما در این مورد چیست چرا این اتفاق افتاده است؟ فکر نمی کنید برای آزادی کارگران زندانی از چنگال رژیم، احتیاج به یک تحریک جدی تر اجتماعی باشد؟ بخشهای مختلف کارگری، معلمان و کلا مردم، بطور مشخص برای آزادی کارگران و پشتیبانی از خانواده های

کارگران زندانی چکار باید بکنند؟

محمد آسنگران: همچنانکه

شما هم میدانید کارگران سنندج به فراخوان اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار و کمیته هماهنگی و تعدادی از فعالین شهر سنندج فراخوان به تجمع در مقابل اداره کار این شهر در روز اول مه دادند.

کارگران بعد از تجمع و خواندن قطعنامه، مورد حمله نیروهای انتظامی قرار گرفتند و تعدادی را دستگیر و تعدادی را زخمی کردند. اتحادیه حتی قبل از اول مه تقاضای مجوز کرده بود و فرمانداری به آنها جواب رد داده بود. هر کسی که این

پروسه را شنیده باشد و بخواهد قضاوت کند معلوم است که مقامات دولتی باید به دلیل این اعمالشان مجرم شناخته شوند. زیرا اول مجوز نمیدهند و بعد بدون دلیل به تجمع کارگران حمله میکنند و تعدادی را زخمی و بازداشت میکنند. این یک قلدری آشکار دولت در مقابل جامعه و کارگران است. به همین دلیل کارگران و مردم آزادیخواه حق دارند به این رفتار وحشیانه اعتراض کنند. تازه اعتراض خانواده ها و کارگران در سنندج به این بوده است که چرا کارگران را زندانی میکنید. چرا کسانی که به تجمع آرام کارگران حمله کردند در نقش قاضی ایستاده اند و کسانی که زخمی شده و به زندان برده شده اند باید مجرم شناخته شوند. خوب اینها واضح است و مردم به درست میگویند جمهوری اسلامی کارش فقط سرکوب است. در مقابل این سیاست سرکوب راهی بجز مبارزه و مقابله برای مردم نیمماند.

در جامعه ای که کارگرش را بیکار میکنند، بیمه بیکاری نمیدهند، مردم را در بین آسمان و زمین رها میکنند و میگویند بروید گلیم خودتان را از آب بکشید، چه راهی بجز مبارزه و اعتراض میماند. معلوم است نمیتوان مردم را گرسنه نگهداشت و انتظار اعتراض به نداشت. کارگران تجمع نکرده بودند که کسی را کتک بزنند و یا کسی را بکشند، و یا توطئه ای بکنند. کارگران آمده بودند بگویند،

ما را بیکار میکنید باید بیمه بیکاری بدهید، آمده بودند بگویند ما کار کرده ایم دستمزدهایمان را پرداخت کنید. آمده بودند بگویند ما تمام نعمات موجود را تولید میکنیم چرا باید خود سهمی از آن نداشته باشیم. آمده بودند علیه نظم و سیستمی که این همه بی عدالتی را در جامعه قانونی کرده است ادعانامه صادر کنند. کارگران آمده بودند بگویند ما برده نیستیم. کارگران در این روز با صدور قطعنامه شان اعلام کردند این جامعه کنونی را باید تغییر داد زیرا بر پایه استثمار انسان از انسان ساخته شده است. کارگرانی که اینرا گفتند مورد حمله پلیس و نیروهای امنیتی قرار گرفتند و به زندان برده شدند.

برای آزادی کارگران دستگیر شده گان تا کنون خانواده های آنان و اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار فعالیت قابل توجهی انجام داده اند. تجمعات متعددی در مقابل ادارات دولتی داشته اند. اما اعتراضات تا کنونی هنوز کافی نیست رژیم اسلامی را باید به عقب نشینی وادار کرد. لازم است همه تشکلهای کارگری و مراکز کارگری وارد این کارزار بشوند. این تعرضی به کل جنبش کارگری است. علاوه بر ۱۳ نفر از اعضا و رهبران اتحادیه محمود صالحی همچنان در زندان است. برای آزادی این کارگران و همه زندانیان سیاسی باید تلاش بیشتری کرد. در خارج کشور هم لازم است که همه سازمانهای کارگری و جریانات مدافع حقوق انسانی به این کمپین وصل بشوند. لازم است فوری اقدامات ضروری در هر شهر و کشور در دستور فعالین حزب کمونیست کارگری و همه فعالینی که میخواهند کمکی بکنند و در تلاش برای آزادی این عزیزان شریک باشند، قرار گیرد. این کارزار را باید تا عقب نشینی کامل رژیم اسلامی با قدرت ادامه داد. کارگران و خانواده ها باید بدانند ما با تمام قدرت برای آزادی دستگیر شدگان تلاش خواهیم کرد. در عین حال کمک مالی به خانواده های کارگران دستگیر شده وظیفه هر انسان آزادیخواهی است ما برای این امر یک حساب بانکی اعلام کرده ایم و از همه علاقه مندان میخواهیم که کمکهایشان را به این حساب واریز کنند.

عبدل گلپریان: کارگران بیکار

منبع درآمدی ندارند و زندگی خود و خانواده شان با زجر و شکنجه اقتصادی همراه است. بویژه اکنون که تعدادی از آنها در زندان هستند. فراهم نمودن این شرایط سخت برای خانواده های کارگران توسط رژیم اسلامی، فشار مضاعفی را بلحاظ روحی و اقتصادی ایجاد کرده است. برای تنها نگذاشتن خانواده های کارگران زندانی و ایجاد یک همبستگی طبقاتی، اجتماعی و اقتصادی، مردم چکار باید بکنند؟ چه رهنمود مشخصی را می توانید در این زمینه عنوان کنید؟

شهلا دانشفر: یک تلاش دایمی

جمهوری اسلامی در عقب راندن اعتراضات کارگری، تهدید، فشار و دستگیری فعالین و رهبران کارگری است. رژیم با این کار تلاش میکند که با زندانی کردن این کارگران که نقش رهبری و سازماندهی اعتراضات کارگری را دارند، این مبارزات را به لحاظ سازمانی تضعیف کند و صف متحد کارگران را متفرق سازد. همچنین با حاکم کردن فضای رعب و وحشت مبارزات کارگران را عقب زند. قبل از اول مه بود که جمهوری اسلامی از ترس برپایی یک اول مه بزرگ و قدرتمند و برای مقابله با آن محمود صالحی از فعالین کارگری در شهر سقز را دستگیر کرد و بعد در اول مه سنندج مراسم مستقل کارگران را مورد حمله قرار داد و در این حمله ۱۳ نفر از کارگران معترض و رهبران کارگری در این شهر به اسامی شیث امانی - خالد سواری - صدیق کریمی - اقبال لطیفی - یدالله مرادی - نجمه الدین رجیبی - فارص گویلیان - انور مفاخری - صدیق امجدی - حبیب الله کلکانی - محی الدین رجیبی - صدیق صحانی - طیب چتانی دستگیر و زندانی شدند. روشن است که دستگیری و اسارت این کارگران تهاجمی به کل جامعه است و باید این کارگران مورد حمایت وسیع کارگران و کل جامعه قرار گیرند. باید با شکل دادن به کمپین وسیع و گسترده بین المللی برای آزادی بدون قید و شرط این کارگران تلاش کرد. طبعاً اولین نگرانی هر کارگری که

میزگرد با شهلا دانشفر و محمد آسنگران . . .

این دستگیریها را محکوم کنند و اقدامی اضطرابی را برای فشار آوردن به جمهوری اسلامی و آزادی فوری دستگیر شدگان در دستور بگذارند. خلاصه اینکه اینها همه رتوس اقداماتی است که میشود در دستور گذاشت و آنرا به پیش برد.

عبد گلپریات: بعنوان آخرین سؤال، محمد آسنگران شما دورنمای این جدال طبقاتی و اجتماعی را چگونه می بینید؟ آیا رژیم اسلامی این توان را دارد که حرکت اعتراضی کارگران را ساکت کند؟ چه فاکتورهای مهمی در تغییر توازن قوا و پیشروی های بیشتر به نفع جنبش کارگری بطور عموم و همچنین آزاد ساختن کارگران زندانی بطور خصوص، می تواند نقش داشته باشد؟

محمد آسنگران: این یک کشمکش اجتماعی است. جنبش کارگری در مقابل رژیم اسلامی محکم ایستاده است. اول مه امسال نشان داد که کارگران چی میگویند و چی میخواهند. ما بارها اعلام کرده ایم که رژیم اسلامی نمیتواند مردم را مرعوب کند. ما در قطعنامه دفتر سیاسی حزب اعلام کردیم که رژیم جمهوری اسلامی در مرعوب کردن مردم شکست خورده است.

کردن دیگر کارگران تاثیر گذار. ایجاد صندوق های همبستگی مالی و جمع آوری کمک مالی برای خانواده های این کارگران يك شكل موثر تقابل با این معضل و شكل دادن به يك همبستگی کارگری است. باید فوراً دست به کار شد و این صندوق ها را شكل داد. این صندوق ها را میتوان در دانشگاه و در محلات تشكيل داد و کمک های جمع آوری شده را از طرق مختلف از جمله از طریق اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار که این کارگران در آن عضو هستند، بدست خانواده آنان رساند. همچنین در هر کجا که این صندوق ها تشكيل شده است، باید با کمک های مالی خود آنرا تقویت کرد.

علاوه بر تشكيل این صندوق ها باید در کنار خانواده کارگران دستگیر شده، برای آزادی کارگران زندانی تلاش کرد. در مقابل درب زندان سنج تجمعات اعتراضی برپا کرد و خانواده های کارگران دستگیر شده را تنها نگذاشت. در تمامی محلات شهر نامه های اعتراضی علیه دستگیری و بازداشت کارگران نوشت و زیر آنرا امضا کرد و حول آن تحرکی اعتراضی در سطح شهر ایجاد کرد. نامه های اعتراضی را به سازمانهای کارگری و سازمانهای مدافع حقوق بشر فرستاد و به آنها فشار آورد که

دستگیر و زندانی میشود آنهم در شرایطی که فشار اقتصادی بر کرده طبقه کارگر بیدار میکند، وضعیت نابسامان اقتصادی خانواده اوست. بویزه در شرایطی که سطح دستمزد ها ناچیز است نپرداختن دستمزد ها برای ماهها و حتی بیش از یکسال به يك نرم جامعه تبدیل شده است، این نگرانی بیشتر است. بنابراین همانطور که اشاره کرده اید کارگران دستگیر شده که اساسا کارگران بیکار و اخراجی هستند از این نظر زیر فشار جدی قرار دارند. از همین رو يك بخش مهم از حمایت سیاسی جامعه از این کارگران، حمایت اقتصادی و کمک به خانواده آنهاست. نباید بگذاریم که خانواده های این کارگران در فشار و تنگنای مالی باشند. کمک رسانی به خانواده های این کارگران بخشی از اقدام اضطرابی ما در مقابل تهاجم به جنبش کارگری و به کل جامعه و دفاع از حقوق اولیه خود، حق تشکل، حق اعتصاب و حق برپایی مراسم مستقل اول مه و دیگر خواستها و مطالبات کارگری است. نباید بگذاریم که نگرانی از وضعیت خانواده کوچکترین خللی در تداوم اعتراض این کارگران و دفاع آنها از حقوق برحقشان ایجاد کند. نباید گذاشت که نگرانی از وضعیت خانواده، بر فضای مبارزه و محتاط

همگامی کارگران با این خانواده ها برای آزادی همکارانشان در سنج نمونه دیگر و بروز دیگری از این جنبش رادیکال و با اعتماد بنفس است که نمیخواهد عقب بنشیند. همین اعتراضات را مقایسه کنید با دوران اعتصاب کارگران شرکت واحد. به نظر من اعتراضات اخیر در سنج چندین قدم جلوتر است. زیرا اولاً خانواده ها يك پای ادامه این اعتراضات بودند و سازماندهی و متشکل حرکت کردن کارگران همراه با خانواده ها يك پای دیگر این سنج و خانواده های دستگیر شدگان نقش مهمی در ادامه این اعتراضات داشته است. انتخاب نمایندگان از اتحادیه که با مقامات دولتی طرف حساب باشد سنج و خانواده های دستگیر شدگان نقش مهمی در ادامه این اعتراضات داشته است. انتخاب نمایندگان از اتحادیه که با مقامات دولتی طرف حساب باشد سنج و خانواده های دستگیر شدگان نقش مهمی در ادامه این اعتراضات داشته است. انتخاب نمایندگان از اتحادیه که با مقامات دولتی طرف حساب باشد سنج و خانواده های دستگیر شدگان نقش مهمی در ادامه این اعتراضات داشته است.

عبد گلپریان: با تشکر از شما که به سوالات من پاسخ دادید.

صدها و هزاران کارگر و پرستار دیگر. جمهوری اسلامی باید ایران را به معنای دقیق کلمه زندان بکند تا بتواند از دست اعتراضات کارگری، معلمان، زنان، جوانان و دانشجویان، پرستاران، از دست گرامیداشت روز کارگر، روز زن و روز کودک راحت بشود. در يك موقعیت ویژه اینچنینی، مردم فقط به رادیکالیسم روی می آورند. تاکتیکهای محافظه کارانه دیروزی دیگر به درد امروز نمی خورند. هر کسی که می خواهد گوش شنوایی پیدا کند، بهتر است شیث امانی دیگری بشود، بهتر است پرچم صدیق کریمی و خالد سواری را بلند کند. و این می تواند جامعه را به جایی هدایت کند که نویدبخش آزادی و يك دنیای انسانی باشد.

۴ مه ۲۰۰۷

اینکه توحش جمهوری اسلامی حد و حصری ندارد يك بحث است و اینکه جامعه در مقابل این رژیم عقب نخواهد نشست بحث دیگر. اما فاکتورهای داخلی و بین المللی زیادی هست که به ضرر رژیم اسلامی پیش میروند و به همین دلیل امکان مرعوب کردن مردم و جنبش کارگری از محالات است. جنبش کارگری با خود آگاهی و درجه ای از تشکل هر روز رادیکالتر و متحد تر ظاهر میشود. سیر رویدادها و فاکتورهای پایداری که افول رژیم اسلامی را ممکن کرده است هر روز با قدرت بیشتری در مقابل این رژیم قد علم میکنند. قطعنامه ها و تحرکات اول مه امسال تنها گوشه ای از بروزات جنبش کارگری در این راستا بود. جنبش معلمان، دانشجویان و زنان و جوانان هر روز رادیکالتر و با اعتماد بنفس بیشتر وارد میدان میشوند. افق و پرچم این جنبشها را هر بار چپ تر و رادیکالتر و سوسیالیستی تر کرده است. محال است جمهوری اسلامی چند پاره و در گیر در بحرانهای متعدد داخلی و بین المللی این سیر رو به پیش جنبشهای انقلابی را بتواند سد کند. من فکر میکنم اکنون دوران آغاز تعرض مردم و جنبش کارگری فرا رسیده است. نقش گرایش رفرمیستی و قانونگرایی در مقابل چپ و گرایش کمونیستی هر روز کم رنگتر میشود. روحیه بالای خانواده ها و

قانون کارش، بار دیگر بر این تأکید کرد و اینکه ۱۱ اردیبهشت روز کارگر است و برای کارگران تعطیل رسمی است در بوق کرد، فعالین روز کارگر را دستگیر و زندانی می کند. محاسبه رژیم اشتباه است. وضعیت فرق کرده است. این را بهتر است يك بار دیگر از استراتژیستهایش بپرسد. وضعیت سیاسی ایران، بحرانهای گریبانگیر جمهوری اسلامی که بر زندگی مردم و کارگران بطور مستقیم تأثیر دارند، وضعیت بحرانی خارجی جمهوری اسلامی و کارگر را به میدان می آورد. پریروز کارگران نفت و پتروشیمی جلو مبارزه بودند؛ دیروز محمود صالحی و منصور اسانلو، امروز شیث امانی و صدیق کریمی و خالد سواری و هزاران معلم و فردا

هر کارگری يك شیث امانی، صدیق کریمی و یا خالد سواری ای است

ناصر اصغری

انتظارش را می کشید، یا اصلا به پادوهایش اجازه برگزاری مراسم را نداد و یا آنجا هم که اجازه صادر کرد، محل مراسم را تا دقایق آخر اعلام نکرد. اینها نکات مهمی هستند که جزو پیشرویهای جنبش کارگری بحساب می آیند.

در کردستان که امروز حال و هوای دیگری دارد، وضع متفاوت تر بود. در چند سال گذشته شاهد برگزاری مراسم باشکوهی از طرف کارگران بودیم. مراسم امسال اما يك ویژه کی خاصی داشت. این مراسم توسط يك تشکل مستقل و رادیکال، "اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار"، فراخوان داده شده بود. رژیم چنان وحشت کرد که

اول ماه مه امسال وحشت رژیم را از جنبش کارگری به نمایش گذاشت. تلگرافی یادآوری چند نکته اینجا لازمند. مراسم مستقل مه امسال از سالهای گذشته پر رونق تر بودند. مراسم اصلی دولتی، گرچه کارگران آن را بر هم زدند، اما بسیار کم رونقتر از سالهای پیشین بود. رژیم حتی برای آبروریزی ای که

از صفحه ۱

اعلام کمپین برای: آزادی دستگیرشدگان اول مه سنندج . . .

شده و از مدتی قبل در زندان سنندج بسر میبرد.

حزب کمونیست کارگری ایران برای آزادی دستگیرشدگان تاکنون اقداماتی انجام داده است از جمله بلافاصله پس از دستگیری ها، مرتباً اخبار آن را از طریق تلویزیون انترناسیونال منعکس کرده، اطلاعات حزب برای لیست وسیعی از سازمانهای کارگری و نهادها و سازمانهای مدافع حقوق انسان و برخی رسانه ها در کشورهای مختلف ارسال شد. در سایت لیبر استارت اطلاعاتیه و فراخوان حزب در این زمینه بلافاصله درج شد و با عفو بین الملل نیز تماس گرفته شد. تا کنون کنفدراسیون اتحادیه های کارگری و نیز عفو بین الملل در این مورد بیانییه هائی صادر کرده و جمهوری اسلامی را محکوم کرده اند و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط کارگران زندانی شده اند.

کارگران زندانی بشرح زیر میباشد:

شیث امانی رئیس اتحادیه کارگران بیکار و اخراجی، خالد سواری نایب رئیس اتحادیه، صدیق کریمی عضو هیئت مدیره اتحادیه، اقبال لطیفی، یداله مرادی، نجمه الدین رجبی، فاروق گوئیلیان، انور مفاخری، صدیق امجدی، حبیب الله کلکانی، محی الدین رجبی و صدیق صبحانی از اعضای اتحادیه و طیب چتانی از فعالین کارگری در سنندج. محمود صالحی را نیز باید به این لیست اضافه کرد.

جمهوری اسلامی میخواهد جلو گسترش اعتراضات کارگری را بگیرد. بویژه با دستگیری تعدادی از مسئولین و اعضای اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار تلاش میکند رهبری این تشکل نوپا را تحت فشار قرار دهد و آنرا از دور خارج کند و روحیه مبارزه جوئی در میان مردم در سراسر کشور را در هم بشکند.

علاوه بر این، جمهوری اسلامی در هفته های گذشته دستگیری و اخراج کارگران مهاجر افغانی را که

بعضاً دهها سال است در ایران زندگی میکنند شدت بخشیده است. بطوری که یکی از آنها که توسط ماموران جمهوری اسلامی از بالای ساختمان به پائین پرتاب شده بود جان باخت و تعدادی از آنها هم اکنون در بیمارستانی در هرات بستری هستند.

در جریان تجمعات و اعتصابات گسترده معلمان نیز تعدادی از معلمان دستگیر شده که همچنان در زندان بسر میبرند. تعدادی از آنها نیز حکم انفصال از خدمت گرفته اند. این اقدامات پاسخ رژیم به صدها هزار معلمی است که افزایش دستمزد و شرایط زندگی بهتر میخواهند.

با تمام قوا باید به یاری کارگران دستگیرشده، معلمان و مهاجرین افغانی برخاست و نقشه های ضد مردمی رژیم را نقش بر آب کرد.

برای آزادی کارگران و معلمان زندانی و در دفاع از کارگران مهاجر، اقدامات بسیار گسترده تر و همه

جانبه تری در ایران و در سطح بین المللی لازم است. به این منظور حزب کمونیست کارگری کمپینی را سازمان داده است و همه سازمانهای کارگری، سازمانهای مدافع حقوق انسان، و احزاب و گروههای سیاسی مدافع حقوق کارگر و کمونیستها، سوسیالیستها و مدافعان حقوق کارگر و مردم آزادیخواه را به شرکت در این کمپین فرامیخواند.

به کمپین بین المللی برای آزادی کارگران و معلمان زندانی بپیوندید. از همه مردم آزادیخواه، کارگران، دانشجویان، زنان و جوانان در ایران میخواهیم قاطعانه از حقوق کارگران و معلمان و حق برابر شهروندی همه مردم دفاع کرده و به این کمپین با تمام قوا یاری رسانند. ما همه سازمانهای کارگری، نهادها و شخصیت های مدافع انسان و همه مردم آزادیخواه را به حمایت از خواست های زیر فرامیخوانیم:

۱- آزادی فوری و بی قید و شرط کلیه دستگیرشدگان اول مه
۲- آزادی کلیه معلمان زندانی و

لغو احکام انفصال از خدمت تعدادی از معلمان

۳- آزادی بیان، اعتصاب و تشکل، آزادی تجمع و اعتراض

۴- آزادی کلیه زندانیان سیاسی

۵- محکوم کردن شدید جمهوری اسلامی بخاطر سرکوب

اول مه سنندج، بهم زدن مراسم کرمانشاه، حمله به تظاهرات اول مه تهران و دستگیری فعالین کارگری

در سنندج

۶- ما همچنین سیاست فاشیستی و ضدانسانی جمهوری اسلامی علیه کارگران افغانستانی

مهاجر ایران را شدیداً محکوم میکنیم. ضرب و شتم مهاجرین را

که به قتل حداقل یکی از آنها در روزهای اخیر منجر شده است شدیداً

محکوم میکنیم و خواهان پایان دادن به اخراج مهاجرین و حقوق برابر

شهروندی و حق کار و زندگی برای همه مهاجرین مقیم ایران هستیم.

حزب کمونیست کارگری ایران
۹ مه ۲۰۰۷، ۱۶ اردیبهشت ۱۳۸۶

تجمع معلمان در برابر مجلس

پیوستن به آنان به محل آمده بودند می شدند و در صورت مقاومت، تجمع کنندگان را مورد ضرب و شتم قرار می دادند. نیروهای انتظامی همچنین مانع رسیدن اتوبوس های حامل معلمانی شدند که از شهرهای دیگر برای شرکت در تجمع امروز به تهران آمده بودند و در ورودی های تهران مانع ورود آنان شدند. علیرغم این حدود ۱۰۰۰ نفر از معلمان از ساعت ۹ صبح به مدت چند ساعت در میدان بهارستان حضور یافتند و برای مدت کوتاهی دست به تجمع

طبق تصمیم کانون صنغی معلمان در نشست ۹ فروردین خود، روز سه شنبه ۱۸ اردیبهشت معلمان در مقابل مجلس اسلامی دست به تجمع اعتراضی زدند. اما حکومت اسلامی با ایجاد حکومت نظامی و با استقرار تعداد زیادی از نیروهای سرکوبگر خود در مقابل مجلس و با دستگیری تعدادی از معلمان تلاش کرد مانع تجمع معلمان شود. نیروهای پلیس هر چند قدم مجهز به باتوم و اسپری های فلفل مانع از توقف معلمان و مردمی که به قصد

زدند و شعار دادند و پلاکاردهای خود را برافراشتند.

شعار محوری و اصلی معلمان "معلم زندانی آزاد باید گردد" بود. آزادی فوری و بی قید و شرط کلیه معلمان دستگیرشده و پایان دادن به تهدید و احضار فعالین معلمان، لغو حکم انفصال از خدمت تعدادی از معلمان، برکناری وزیر آموزش و پرورش، اجرای نظام هماهنگ حقوقها و افزایش بالای حقوق از خواستهای مهم و فوری معلمان است. در تجمع سه شنبه در مقابل

مجلس تعدادی از معلمان دستگیر شدند که اسامی تعدادی از آنها تا این لحظه گزارش شده است:

خانم ثریا دارابی سردبیر هفته نامه ی قلم معلم (همسر محمد خاکساری از مسئولین کانون صنغی معلمان)
سجاد خاکساری (پسر بزرگ خانم ثریا دارابی و محمد خاکساری)
منصور میرزایی عضو هیات مدیره کانون فرهنگیان یزد
میراکبر رئیس زاده عضو هیات مدیره کانون معلمان ایران (تهران)
خانم میرزایی

حزب قاطعانه از مبارزه حق طلبانه معلمان و خواستهای بحق آنها پشتیبانی میکند، دستگیری معلمان را شدیداً محکوم میکند و از همه مردم آزادیخواه در ایران و در سراسر جهان میخواهد دستگیری معلمان را محکوم کنند و جمهوری اسلامی را برای آزادی فوری معلمان زندانی تحت فشار قرار دهند.

زنده یاد اعتصاب و مبارزه معلمان
مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده یاد جمهوری سوسیالیستی

حزب کمونیست کارگری ایران
۹ مه ۲۰۰۷، ۱۹ اردیبهشت ۱۳۸۶

مراسم اول ماه مه در کرمانشاه

شهر در مراسم شرکت کردند.

مراسم از ساعت ۹ صبح با سخنرانی جوانمیر مرادی رئیس انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار شروع شد. جوانمیر به وضعیت اقتصادی کارگران و شرایط ناامن

به فراخوان انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه، مراسم اول مه این شهر در مقابل اداره کار و امور اجتماعی کرمانشاه برگزار شد. حدود صد نفر از کارگران برق و فلزکار، پتروشیمی های اوره و آمونیک و پلی اتیلن سنگین این

سرکوب رژیم موجب پایان مراسم شد.

گرامی یاد اول مه
روز جهانی کارگر
مرگ بر جمهوری اسلامی
و نظام سرمایه داری
زنده یاد سوسیالیسم

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۶

اطلاعاتی ها با تهدید از جمعیت خواستند متفرق شود. اما کسی به آنها گوش نداد. فرامرز قربانی بازرگ انجمن کارگران برق و فلزکار نیز که مشغول تهیه عکس از مراسم بود مورد یورش قرار گرفت اما کارگران نگذاشتند اطلاعاتی ها او را دستگیر کنند.

سرانجام فشار و تهدید نیروهای

زندگی آنان پرداخت اما پس از دقایقی یکی از مسئولین اطلاعات به میان کارگران آمد و از او خواست سخنرانی اش را قطع کند. اقدام وزارت اطلاعات با اعتراض کارگران مواجه شد. نیروهای اطلاعات که در محوطه داخل اداره کار بودند به طرف جوانمیر هجوم بردند اما کارگران در مقابل آنها ایستادند و مانع دسترسی آنها به جوانمیر شدند.

گزارشی از تجمع چند روز متوالی خانواده دستگیر شدگان و مردم در سنندج از اطلاعیه های کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

تجمع خانواده های دستگیر شدگان اول مه سنندج

به فراخوان اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار بیش از ۱۵۰ نفر از خانواده ها و کارگران مراکز مختلف در شهر سنندج روز شنبه ۱۵ اردیبهشت ۱۳۸۶ در مقابل دادگستری این شهر تجمع کردند.

کارگران و خانوادها های دستگیرشدگان ابتدا در خیابان دانشجو حدود ۵۰ نفر تجمع کردند. تمام مسیر منتهی به دادگستری سنندج بوسیله نیروهای امنیتی انتظامی و لباس شخصی محاصره شده بود. جمع ۵۰ نفره ای که تجمع اولیه را شروع کرده بودند و تعداد دیگری که برای شرکت در این تجمع آمده بودند، به طرف درب ورودی دادگستری راه افتادند. نیروهای امنیتی و انتظامی آنها را محاصره کرده و خواستند آنها را پراکنده کنند.

اسرین یوسفی همسر یکی از کارگران بازداشتی مورد ضرب و شتم نیروهای انتظامی قرار گرفت. علیرغم مانع تراشی و رفتار سرکوبگرانه نیروهای مسلح رژیم اسلامی، هر لحظه به تعداد جمعیت افزوده میشد. ساعت حدود ۱۱ صبح حدود ۱۵۰ نفر در محل تجمع کرده بودند. کشمکش کارگران و خانواده های کارگران زندانی با نیروهای انتظامی تا پایان این تجمع ادامه داشت. تجمع کنندگان خواهان آزادی همه دستگیر شدگان اول مه شدند. بعد از ۲ ساعت تجمع در مقابل دادگاه، بخشی از خانواده ها حدود ۵۰ نفر به طرف شورای شهر حرکت کردند و در آنجا تجمع را ادامه دادند. این تجمعات تا ساعت ۲ بعد از ظهر شنبه ادامه داشت.

کارگران و خانواده های حاضر در این تجمع تصمیم گرفتند روز یکشنبه ۱۶ اردیبهشت، همگی در مقابل شورای شهر تجمع کنند. لازم به توضیح است که شورای شهر از هیئت مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار خواسته

تحمیل فقر و خفقان بیش از پیش علیه مردم ادامه دهند. ما همه شما مردم آزاده سنندج را فرامیخوانیم که با تشدید و گسترش اعتراضات خود اجازه ندهید عزیزانتان بیش از این در زندان بمانند. باید آنها را از دست این جانبداران اسلام و خدا نجات دهیم. طبق خبر رسیده بازداشت شدگان روز اول مه بعد از ۲۴ ساعت در بازداشتگاه سپاه در ستاد خبری، تشنه و گرسنه بسر برده اند و هیچ گونه مواد غذایی و نوشیدنی دریافت نکرده اند. شیث امنی در حالی بازداشت شد که باید برای معالجه زانویش که در اثر ضرب و شتم نیروهای امنیتی ضربه دیده بود در بیمارستان بستری میشد. اما این جانبداران او را بازداشت کرده و مانع معالجه او شدند.

این تاکتیک قدیمی و شناخته شده رژیم اسلامی بوده است که هر از چند سال یک بار طیفی از رهبران و فعالین محبوب مردم را با زندان، شکنجه و فراری دادن آنها به خارج کشور میخوهد کسی از حقوق پایمال شده مردم حرف نزنند. رژیم اسلامی این بار با بازداشت دسته جمعی ۱۳ نفر از فعالین و رهبران کارگری سنندج میخوهد این کارگران را ساکت و یا فراری بدهد. اما مردم آزادیخواه با شناخت از این سیاست سرکوبگران نباید اجازه بدهند اینبار رژیم اسلامی در اجرای تاکتیکش موفق شود. باید متحدانه از راهبران و عزیزان خود حمایت کنیم. نباید اجازه بدهیم تعداد دیگری از چهره های محبوب مردم را مرعوب و یا فراری بدهند. جامعه به این انسانهای آزادیخواه و برابری طلب احتیاج دارد. آنها را باید از چنگ جانبداران اسلامی در آورد. رژیم اسلامی در سرایش سقوت قرار گرفته است با تشدید مبارزاتمان و با اتحاد و همبستگی مان باید هر چه زودتر جامعه را از شر این جانبداران خلاص کنیم.

کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران
۱۳ اردیبهشت ۱۳۸۶
۳۴۰۷۲۰۰۷

هر کدام از مقامات دولتی خبر متناقض و متفاوتی را به مردم و خانواده داده بودند.

برای آزادی دستگیر شدگان اول ماه مه سنندج که اکنون ۱۳ نفر در بازداشت بسر میبرند، اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار ایران مردم سنندج را به تجمع در مقابل دادگستری فراخوانده است. سه نفر از رهبران اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار به اسامی شیث امنی رئیس هیئت مدیره اتحادیه، خالد سواری نایب رئیس اتحادیه و صدیق کریمی عضو هیئت مدیره اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار ایران ۴- اقبال لطیفی ۵- یدالله مرادی ۶- نجمه الدین رجیبی ۷- فاروق گویلی ۸- انور مفاخری ۹- صدیق امجدی ۱۰- حبیب الله کلکانی ۱۱- محی الدین رجیبی ۱۲- صدیق صباحی، ۱۳- طیب چتانی از اعضای اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار ایران

طبق خبر رسیده دانشجویان، معلمان و کارگران مراکز مختلف و... اعلام آمادگی کرده اند که در این تجمع شرکت کنند.

کارگران جوانان، زنان، مردم آزاده سنندج!

رژیم اسلامی سرمایه در هراس از اوجگیری اعتراضات بحق شما به بازداشت و تحت فشار گذاشتن رهبران و فعالین کارگری شدت بخشیده است. این تعرضی از سر استیصال و درماندگی است. رژیم اسلامی قدرت شما و جسارت و کاردانی رهبران کارگری و رهبران مردم را دیده است که با عزمی جزم میخوهند حشاشان را از این رژیم بگیرند. این اتفاقات باعث شده است رژیم اسلامی بر خود بلرزد.

اکنون با این سیاستهای سرکوبگرانه، رژیم اسلامی میخوهد مردم را مرعوب کند. اما شما خانواده ها و مردم آزادیخواه سنندج تا کنون در کنار و در حمایت از رهبران خود از پای ننشسته اید. در این مقطع زمانی مشخص مردم شهر سنندج در بوته آزمایش جدی قرار گرفته است. نباید به رژیم اسلامی اجازه بدهیم که عزیزانمان را بیش از این تحت فشار قرار دهد. باید بدون قید و شرط همه کسانی که بازداشت شده اند آزاد شوند.

رژیم اسلامی تلاش میکند رهبران شما را در زندان نگهدارد تا به نظر خودش حاکمیت اسلام و سرمایه در جامعه به تحقیر و

سنندج به وسیله نیروهای امنیتی و انتظامی بازداشت شده و تعداد دیگری را تحت تعقیب قرار داده اند.

از روز ۱۱ تا ۱۳ اردیبهشت ۱۳ نفر از رهبران و فعالین کارگری سنندج بازداشت شده اند. اسامی بازداشت شدگان عبارتند از: ۱- شیث امنی رئیس هیئت مدیره اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار ایران ۲- صدیق کریمی عضو هیئت مدیره اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار ایران ۳- خالد سواری نایب رئیس اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار ایران ۴- اقبال لطیفی ۵- یدالله مرادی ۶- نجمه الدین رجیبی ۷- فاروق گویلی ۸- انور مفاخری ۹- صدیق امجدی ۱۰- حبیب الله کلکانی ۱۱- محی الدین رجیبی ۱۲- صدیق صباحی، ۱۳- طیب چتانی از اعضای اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار ایران

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران ضمن حمایت قاطع از خواست تجمع کنندگان برای آزادی همه دستگیر شدگان اخیر، از همه مردم و کارگران مراکز کارگری و تشکلهای مدافع حقوق انسانی میخوهد که با حمایت خود از خواست این خانواده ها، رژیم اسلامی را تحت فشار قرار دهند که همه بازداشت شدگان اخیر را آزاد کند.

بازداشت شدگان اول مه سنندج به زندان مرکزی منتقل شدند

آخرین خبر از سنندج حاکی است که شب ۱۲ اردیبهشت ۱۳۸۶ دستگیر شدگان اول مه سنندج به زندان مرکزی این شهر منتقل شده اند. این در حالی است که قبلاً مقامات دولتی در سنندج به خانواده دستگیر شدگان گفته بودند روز پنج شنبه ۱۳ اردیبهشت آنها را تحویل دادگاه میدهند.

در چند روز قبل خانواده دستگیر شدگان و اعضای اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار، مرتب در مقابل دادگستری و ستاد خبری تجمع داشتند. اما کسی خبر دقیقی از محل بازداشت دستگیر شدگان نداشت. در چند روز گذشته

طبق اخباری که به کمیته کردستان حزب رسیده است از روز ۱۱ تا ۱۳ اردیبهشت ۱۳۸۶ خانواده های دستگیر شدگان همراه با تعدادی از اعضای اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار سنندج هر روز دست به تجمع زده اند. این تجمعات در سه روز متوالی در شهر سنندج در مقابل "ستاد خبری سپاه در سنندج، کلاتری ۱۲ سنندج و دادگستری سنندج بوده است.

خانواده های دستگیر شدگان و مردم سنندج سه روز در مقابل ادارات دولتی تجمع کردند و خواهان آزادی عزیزانشان شدند. اما روز ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۶ نیروهای مستقر در کلاتری ۱۲ به تجمع کنندگان حمله کردند یک نفر از جمع کنندگان بازداشت و خانم کریمی، خواهر صدیق کریمی که میخواست بداند برادرش در کدام بازداشت گاه است، را به شدت مورد ضرب و شتم قرار دادند. طبق تایید پزشک تمام بدنش بر اثر ضرب و شتم نیروهای رژیم اسلامی کبود شده است. روز ۱۲ اردیبهشت هنگامیکه خانم کریمی همراه شیث امنی رئیس هیئت مدیره سنیکای کارگران اخراجی و بیکار ایران برای تحویل شکایت علیه مامورین رژیم که او را مورد ضرب و شتم قرار داده بودند به دادگستری مراجعه کردند، همانجا بوسیله نیروهای امنیتی رژیم اسلامی شیث امنی بازداشت شد.

خانواده دستگیر شدگان روز ۱۳ اردیبهشت در اعتراض به بازداشت عزیزانشان به قصد تجمع به طرف استانداری حرکت کردند. اما در این محل با مانع نیروهای انتظامی و امنیتی رژیم اسلامی روبرو شدند. خانواده ها بلافاصله تصمیم گرفتند که در مقابل دادگستری سنندج تجمع کنند.

تا رسیدن این خبر بیش از صد نفر از خانواده ها و اعضای اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار ایران در مقابل دادگستری سنندج تجمع کرده و خواهان آزادی دستگیر شدگان شدند

لازم به توضیح است از طرف ۳ روز، ۳ نفر دیگر از رهبران کارگری

از صفحه ۵

گزارشی از تجمع چند روز ۰۰۰

خدا مرادی و هادی زارعی بودند.

است که روز یکشنبه يك هيئت را برای مذاکره به این شورا بفرستند.

کمیته کردستان حزب از همه کارگران و مردم سنندج می‌خواهد در تجمع خانواده‌ها و کارگران در مقابل ادارات دولتی شرکت کنند و خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط همه کارگران زندانی اول مه و تمام زندانیان سیاسی بشوند.

کمیته کردستان

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۵ اردیبهشت ۱۳۸۶ - ۵ مه
۲۰۰۷

مذاکره نمایندگان اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار با اعضای شورای شهر سنندج

نمایندگان دولت گفتند همه کارگران بازداشتی به استثنای شیث امانی و صدیق کریمی می‌توانند با سپردن قرار وثیقه سبک آزاد شوند

روز ۱۶ اردیبهشت ۱۳۸۶ اعضای اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار و خانواده‌های کارگران دستگیر شده اول ماه مه سنندج در مقابل شورای این شهر تجمع کردند. قبل از تجمع، نیروهای انتظامی و امنیتی محل تجمع را محاصره کرده بودند.

ساعت ۹ صبح نمایندگان اتحادیه برای مذاکره در محل شورای شهر حاضر شدند. اما بر خلاف وعده‌ای که روز قبل مقامات دولتی داده بودند که در جلسه سه جانبه‌ای با حضور شورای شهر سنندج و معاونت فرماندهی نیروی انتظامی و نمایندگان اتحادیه، جلسه برگزار می‌شود، فقط اعضای شورای شهر با نمایندگان کارگران مذاکره کردند. ظاهراً معاونت فرماندهی نیروی

انتظامی و کسانیکه کارگران را دستگیر کرده و به گروگان گرفته‌اند، حاضر نشدند مستقیماً با نمایندگان اتحادیه مذاکره کنند. اول معاونت فرماندهی شهر سنندج با اعضای شورای شهر مذاکره کردند و بعد مذاکره شورای شهر با نمایندگان اتحادیه آغاز شد. نمایندگان کارگران حسن زارعی، وفا یونسیان، جبار

با کارگران سنندج همان تاکتیک تفرقه افکنانه و سیاست ایجاد رعب و وحشت است. کارگران سنندج با توجه به آن تجربه باید محکم در مقابل این سیاست سرکوبگرانه رژیم اسلامی بایستند. کارگران بازداشتی از جمله رهبران و چهره‌های محبوب مردم و کارگران هستند و باید با تمام قوا از آنها حمایت بعمل آید. ما از همه تشکلهای کارگری و مراکز مختلف کارگری در ایران می‌خواهیم که خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط محمود صالحی و همه بازداشتیهای اول مه سنندج شوند.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران از همه کارگران، اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار و همه مردم سنندج می‌خواهد که برای آزادی فوری و بدون قید و شرط کارگران بازداشتی تلاش و اعتراض خود را وسعت و شدت ببخشند. کارگران بازداشت شده در رابطه با مراسم اول ماه مه باید فوری آزاد شوند. برگزاری مراسم در روز اول مه و حق اعتراض و اعتصاب و تشکل بخشی از حقوق اولیه همه شهروندان است و نقض این حقوق جرم محسوب می‌شود.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران
۱۶ اردیبهشت ۱۳۸۶
۲۰۰۷ مه ۶

کارگران بازداشتی اول مه سنندج هنوز در زندان هستند

تجمع اعضا اتحادیه و خانواده‌های کارگران بازداشتی اول مه سنندج همچنان ادامه دارد

بر اساس خبری که به کمیته کردستان حزب رسیده است، روز ۱۶ اردیبهشت در نتیجه مذاکرات نمایندگان اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار با مقامات دولتی این شهر قرار شد روز دوشنبه ۱۷ اردیبهشت ۱۳۸۶ کارگران بازداشت شده را به دادگاه بیاورند و از آنجا آزاد کنند.

برخلاف توافققات روز قبل، کارگران بازداشتی را منهای شیث امانی و صدیق کریمی به دادگاه آوردند. با این وجود در محل دادگاه اعلام شد که به بدلیل عدم حضور قاضی پرونده کارگران باید دوباره به زندان برگردند. مقامات دولتی اعلام کرده‌اند که شیث امانی رئیس هیئت مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار و صدیق کریمی عضو هیئت مدیره اتحادیه فعلاً باید در زندان بمانند.

کارگران و خانواده‌های آنها که امروز هم در محل دادگاه سنندج

تجمع کرده بودند اعلام کردند همه کارگران بازداشتی باید آزاد شوند و به تصمیم مقامات دولتی برای نگهداشتن صدیق کریمی و شیث امانی اعتراض کردند. خانواده‌ها و اعضای اتحادیه سراسری همچنین اعلام کردند اگر تا فردا کارگران بازداشتی آزاد نشوند به اقدامات جدیتری دست خواهند زد.

کمیته کردستان حزب همه مردم سنندج را به حمایت از خانواده‌های کارگران بازداشتی فرامیخواند. رمز پیروزی کارگران و مردم در گرو اتحاد و همبستگی هر چه وسیعتر است. همه مراکز کارگری باید فوراً در حمایت از کارگران بازداشتی اقدام کنند. در دفاع از کارگران زندانی باید در همه جا در ایران و در دنیا فعالیت‌های هماهنگی و گسترده را برای آزادی کارگران بازداشتی انجام داد. با برگزاری میتینگ و تظاهرات، با چاپ و توزیع عکس کارگران بازداشت شده، با جمع آوری کمک مالی برای خانواده‌های بازداشتی و با برگزاری شب همبستگی با کارگران زندانی کمک کنید تا کارگران از زندان آزاد شده و به آغوش خانواده‌های خود بازگردند.

کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران
۱۷ اردیبهشت ۱۳۸۶
۲۰۰۷ مه ۷

جلسه پالتاک با حمید تقوایی

"اتحاد گرایشات": تعابیر و واقعیات
بحثی در مورد حزب، جنبش، و "اتحاد گرایشات"
کمونیسیم کارگری

زمان: شنبه ۲۲ اردیبهشت ۸۶، ۱۲ مه

۲۰۰۷، ساعت ۳۰:۹ شب بوقت ایران

۸ شب بوقت اروپای مرکزی و ۲ بعد از ظهر

بوقت شرق کانادا و آمریکا

محل اطاق در پالتاک:

طاق Ba Hamid Taqvaee زیرگروه Middle East-Iran

مقاومت و ایستادگی نمایندگان کارگران در مقابل تاکتیک تفرقه افکنانه رژیم در نشست امروز ضامن اتحاد و همبستگی کارگران است و این ایستادگی باید تا آزادی همه کارگران بازداشتی ادامه داشته باشد.

تاکتیک رژیم اسلامی در مقابله

قطعنامه شورای همکاری شکل ها و فعالین کارگری به مناسبت اول ماه مه سال ۱۳۸۶

قطعنامه شورای همکاری
تشکل ها و فعالین کارگری

به مناسبت اول ماه مه سال
1386
اول ماه مه، روز جهانی کارگر را در شرایطی برگزار می کنیم که نظام سرمایه داری در همه جای دنیا با بحرانهای فزاینده ای دست به گریبان است. این نظام از یک سو برای تقلیل بحران های دامن گیرش، فشار مضاعفی را به کارگران و نیروی کار آنها در جریان تولید وارد می کند و از سویی دیگر تهاجم به دستاوردهای اجتماعی این طبقه را که حاصل نزدیک به دو قرن مبارزه و جان فشانی کارگران در ابعاد جهانی است، به منظور بازپس گیری آن ها در دستور کار خود قرار می دهد. سرمایه داری در ایران نیز اوضاع و شرایط متفاوتی را طی نمی کند. این بخش از سرمایه در هماهنگی با سرمایه جهانی و در جهت تامین شرایط مطلوب برای انباشت روز افزون سرمایه، کسب سودهای نجومی، کارگران را به شدیدترین شکل ممکن مورد بهره کشی و استثمار قرار می دهد و به معنای واقعی کلمه از هستی ساقط می نماید.

سرمایه داری در ایران با اتکا به ارگانهای متعدد قدرت و سوءاستفاده از تفرقه و پراکندگی کارگران در غیاب تشکلهای سراسری و مستقل آنان، شرایط بسیار سخت و طاقت فرسایی را به کارگران تحمیل می کند. دستمزدهای بسیار نازل و بی مقدار، بیکارسازی و اخراجهای فردی و دسته جمعی و تحمیل شرایط به غایت ناعادلانه «قراردادهای کار» به کارگران تحت عنوان «قراردادهای موقت سفید امضا» و «کار تحت شرایط و ضابطه شرکت های پیمانکاری، عدم پرداخت به موقع دستمزدها و تعویق آنها گاه برای ماه های متمادی و تعرض به ابتدایی ترین و پایه ای ترین حقوق و مطالبات کارگران از قبیل آزادی تشکل و

اعتصاب، حق آزادی بیان و تجمع و... و در همین ارتباط تهدید و ارباب و دستگیری و زندان در پاسخ به اعتراض کارگران به بی حقوقی مطلق خویش و ناامنی شغلی و اقتصادی این طبقه، تماماً رهاوردی است که که سرمایه داری در قبال انباشت بیشتر و افزونتر سرمایه و ارزش اضافی بر کارگران تحمیل می نماید. حمله به تجمعات کارگران از جمله هجوم به اجتماع کارگران جویای کار معدن مس خاتون آباد و تیر اندازی و کشتار آنها، حمله به کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه و معلمان سراسر کشور و دستگیری و بازداشت تعدادی از آنها، تنها به خاطر طرح خواستها و مطالبات معیشتی شان و اخیراً نیز دستگیری و بازداشت محمود صالحی، یکی از فعالین سرشناس جنبش کارگری که تنها به جرم گرامیداشت روز جهانی کارگر و برگزاری مراسم در این روز بازداشت و روانه زندان شده است، خود تنها نمونه هایی از این برخوردها و تعرضات سرکوبگرانه و ضد کارگری در ایران است.

با این همه کارگران هیچگاه در برابر این تهاجمات ساکت ننشسته اند و همواره صدای اعتراض خویش را در مقابل تعرض سرمایه و حامیان آن به سطح معیشت و حقوق پایه ای خویش بلند کردند و به اشکال مختلف دست به مقاومت و پایداری زدند. تا آنجا که در شرایط حاضر می توان صدای اعتراض این طبقه را در بسیاری از مناطق و شهرها به ویژه در مراکز کار و تولید کارگران شنید و نشانه های آن را همه جا مشاهده نمود.

متأسفانه در اکثریت قریب به اتفاق موارد، این اعتراضات و این مقاومت ها هماهنگ و متشکل نیستند و از انسجام و هم پیوستگی لازم جهت پیگیری و به کرسی نشاندن آن خواسته ها

و مطالبات برخوردار نمی باشند و حال آنکه پیگیری حقوق و مطالبات کارگران و مقاومت و پایداری در قبال تهاجمات سرمایه، تنها با سازماندهی متحدانه و ایجاد تشکل های گسترده و سراسری کارگران امکانپذیر خواهد بود. همین جا یادآوری می کنیم که به باور ما رهایی کامل از منجلاب و فلاکتی را که نظام سرمایه داری برای کارگران مهیا نموده و به آنان تحمیل می کند، تنها و تنها با الغای کامل و همه جانبه این نظام نابرابر و استثماری متحقق خواهد شد و لا غیر. لیکن تا آن زمان و همراه برای تحقق این امر خطیر ما کارگران برای پیگیری خواستها و مطالبات زیر و به کرسی نشاندن آنها تلاش و مبارزه خواهیم کرد:

- 1- بازنگری در میزان حداقل دستمزد کارگران برای سال 1386 (183 هزار تومان) و افزایش آن متناسب با حداقلهای یک زندگی انسانی.
- 2- تامین امنیت شغلی برای همه کارگران و مزدبگیران از طریق لغو فوری قراردادهای موقت کارو استخدام رسمی همه کارگران در سراسر کشور، ممنوعیت اخراج و بیکارسازی کارگران به اشکال و بهانه های مختلف، از جمله به بهانه ی خصوصی سازی و نوسازی صنایع.
- 3- پرداخت فوری کلیه حقوق و مزایای معوقه کارگران همراه با خسارتهای وارده به آنها در طول این مدت.
- 4- پرداخت بیمه بیکاری مکفی به کلیه کارگران آماده به کار، بیکار شده و اخراجی تا زمان بازگشت به کار و اشتغال مجدد آنان.
- 5- حق ایجاد تشکل های آزاد و مستقل کارگری (مستقل از دولت و کارفرمایان) و سایر حقوق اجتماعی از جمله حق آزادی اعتصاب، تجمع، راهپیمایی، قلم، اندیشه، بیان و...
- 6- به رسمیت شناختن اول ماه مه (روز جهانی کارگر) به عنوان

روز تعطیل رسمی در تقویم کشوری و حق برگزاری آزادانه مراسم گرامی داشت این روز برای تمامی کارگران در همه نقاط کشور.

- 7- توقف فوری کار کودکان و تامین زندگی شایسته و انسانی برای آنها فارغ از تعلقات خانوادگی و کشوری.
- 8- حمایت جدی و همه جانبه از حقوق و مطالبات حق طلبانه معلمان، کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی، پرستاران و سایر بخشهای درگیر در جنبش های اجتماعی طبقه کارگر و در همین رابطه حمایت از مبارزات جاری و مستمر آنان.
- 9- حمایت از خواستها و مطالبات آزادی خواهانه و عدالت طلبانه زنان، دانشجویان و همه قشرهای تحت ستم جامعه و رفع تبعیض و فشار نسبت به آنان در سطوح مختلف جامعه.
- 10- آزادی فوری و بدون قید و شرط محمود صالحی از فعالان جنبش کارگری از زندان و آزادی همه کارگران و معلمان در بند و کلیه زندانیان سیاسی.

«شورای همکاری تشکلهای و فعالین کارگری»

- 1- اتحاد کمیته های کارگری
- 2- انجمن فرهنگی و حمایتی کارگران
- 3- کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری
- 4- کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری
- 5- گروهی از فعالین کارگری
- 6- جمعی از دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب دانشگاه های ایران

قطعنامه کارگران برق و فلز و پتروشیمی کرمانشاه (اول مه ۸۶)

یکسال دیگر از مبارزات پیگیر طبقه کارگر ایران گذشت اما هنوز به ابتدایی ترین مطالباتش نه تنها توجهی نشد و جواب مثبتی نگرفت، بلکه در مواردی نظیر اخراج سازها تعرض بیشتری از سوی نظام سرمایه داری متحمل گردید. سرمایه داری با تمان توان در مقابل اعتراضات گسترده و رو به فزونی کارگران مقاومت میکند. فعالین کارگری را بازداشت و زندانی میکنند. به خاطر حفظ موقعیت خود نمی خواهد خواست کارگران را به رسمیت بشناسد و به پذیرش آن گردن نهد.

کارگران علاوه بر تحمل فشارهای معمول هر ساله از نیمه دوم سال گذشته متحمل فشارهای مضاعف تحریم اقتصادی ناشی از بحران هسته ای شده اند که علاوه بر طبقه کارگر زندگی کلیه انسانهای کم درآمد را بیشتر از پیش دچار مشکل کرده، دامنه این بحران به این محدود نشده و می رود تا موجودیت انسانها را با خطر حمله نظامی غرب به مخاطره بیندازد که در صورت وقوع آن بیشترین قربانیان مردم تنگدست و کارگران خواهند بود.

برای این اساس ما کارگران خواهان تحقق فوری مطالبات زیر هستیم:

- 1- به رسمیت شناختن یازدهم اردیبهشت روز جهانی کارگر به عنوان روز تعطیل عمومی برای کل جامعه و ثبت آن در تقویم رسمی
- 2- آزادی فوری و بی قید و شرط محمود صالحی و معلمان و دانشجویان معترض و ممنوعیت تعقیب، احضار و بازداشت فعالین
- 3- آزادی کلیه زندانیان سیاسی
- 4- آزادی بیان، عقیده، تشکل و اعتصاب
- 4- ما کارگران نه سلاح اتمی میخواهیم و نه جنگ
- 5- انحلال شوراهای اسلامی و تشکلهای خانه کارگر و به رسمیت شناخته شدن تشکلهای کارگری مستقل از دولت
- 6- افزایش حداقل دستمزد ماهیانه به ۶۰۰ هزار تومان
- 7- لغو قراردادهای موقت و جایگزینی قراردادهای دسته جمعی
- 8- پرداخت بیمه بیکاری برابر با میزان آخرین دریافتی به کارگران اخراجی و بیمه بیکاری به کلیه افرادیکار بالای ۱۸ سال. میزان بیمه بیکاری از حداقل دستمزدها نباید کمتر باشد و این حداقل امروز باید بالای ۶۰۰ هزار تومان در ماه باشد.
- 9- تأمین هزینه زندگی کودکان بی سرپرست از سوی دولت به طوری که هیچ کودکی مجبور به کار کردن نباشد
- 10- پرداخت حقوق برابر به زنان و مردان کارگر
- 11- ایجاد ایمنی در محیط کار

همچنین ما اعلام میکنیم که

گزارشی از فعالیتهای اول مه در شهرهای کردستان

کامیاران:

روز ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۶ تعدادی از کارگران و فعالین کارگری قطعنامه زیر را همراه تاریخچه ای از اول مه در خیابانها و در سطح مدارس وسیعاً توزیع کردند. کارگران به شکل علنی در خیابان ضمن توزیع این قطعنامه و تاریخچه اول مه شیرینی پخش کرده و اول مه را به مردم تبریک گفتند. تعدادی از جوانان همراه کارگران و فعالین کارگری این شهر در یک تفریح گاه در مسیر جاده روانسر کامیاران این قطعنامه و تاریخچه اول مه را توزیع کردند.

در روستاهای بزرگی مثل پالنگان، اویهننگ، بیساران، شاهینی، تنگیسر، طا، هنیمن و الک و قیسوند، لاین و مروراید این قطعنامه و تاریخچه اول مه توزیع شده است.

روانسر:

فعالین کارگری و جوانان ۳۰۰ عدد از همین قطعنامه را در خیابانهای شهر روانسر توزیع کردند. اما بعد از توضیح این قطعنامه نیروهای انتظامی در خیابانهای این شهر مستقر شدند و مانع تجمع مردم و جوانان شدند.

قطعنامه اول مه (روز جهانی کارگر) ۱۳۸۵

گرامی باد اول مه روز جهانی کارگر!

اول مه (روز جهانی کارگر)، روز نمایش اتحاد و همبستگی جهانی طبقه کارگر برای تغییر دنیایی است که زندگی ما را نسل اندر نسل به تباهی کشانده است. فقر، بیکاری، ناامنی، بیحقوقی، تن فروشی و اعتیاد سهم اکثریت عظیم مردمی است که هرچه بیشتر تولید میکنند و بر ثروت جامعه می افزایند، خود فقیرتر و محروم تر میشوند. سرمایه داری راهی برای نجات بشریت ندارد، برای پایان دادن این مصائب ندارد. پایان دادن به این شرایط غیرانسانی و برده وار کار ما است. اول ماه مه روز اتحاد و عزم و

اراده ما برای تغییر این دنیای وارونه و نابرابر است.

در این روز ما کارگران، علیه سرمایه داری که عامل تمام مصائب، فقر و گرسنگی، نابرابری، بیکاری و بی مسکنی، فساد و فحشا و جنگهای خونین و... است، کیفرخواست خود را اعلام میکنیم و از همه مردم ستمدیده میخواستیم که دست در دست ما بگذارند که نظم نابرابر و پوسیده سرمایه داری، نظم مبتنی بر محرومیت اکثریت جامعه، مبتنی بر تبعیض و بیحقوقی را واژگون کنیم و دنیای بهتری بسازیم.

اعلام میکنیم که رنگ و نژاد و قومیت و جنسیت مبنای هیچ امتیاز و یا محرومیتی در جامعه نباید باشد. اعلام میکنیم که از استثمار و نابرابری بیزاریم، از بی حقوقی و بی حرمتی متنفریم و برای تغییر این شرایط برده واری که به ما تحمیل کرده اند، متحد و متشکل میشویم.

ما دنیایی عاری از فقر و تبعیض و نابرابری و جنگ و ناامنی میخواستیم. این وضع شایسته هیچ بشری نیست و آنرا دیگر تحمل نمیکنیم. دنیای بهتری ممکن است. شرط آن اتحاد ما، متشکل شدن ما، و مبارزه همبسته ما است.

در این راستا و تا رسیدن به یک زندگی مرفه، برابر و شایسته انسان، ما کارگران رؤس مطالبات فوری خود را به شرح زیر اعلام می کنیم، برای عملی کردن این مطالبات پیمان می بندیم و همه مردم محروم و ستمدیده را، همه زنانی را که یک بردگی کامل را به آنان تحمیل کرده اند، همه جوانانی را که از شادی و خوشبختی و یک آینده روشن محرومند، فرامیخوانیم دست در دست ما بگذارند تا متحد و یکپارچه برای تحقق این مطالبات که حقوق مشروع همه ما است با قدرت و قاطعیت دست به مبارزه بزنیم:

۱- آزادی بیان، آزادی اعتصاب، آزادی تشکل، آزادی تجمع و اعتراض حق مسلم و بی

شود.

۱۰- اذیت و آزار زنان به بهانه پد حجابی را محکوم میکنیم. آزادی پوشش حق بی چون و چرای همه است.

۱۱- قراردادهای موقت کار تعرض به پایه ای ترین حقوق مزد بگیران است. انعقاد قرارداد موقت از جانب کارفرمایان و دولت باید ممنوع اعلام شود و کلیه قراردادهای موقت به استخدام رسمی تبدیل شود.

۱۲- اخراج کارگران، به هر بهانه ای، آنهم در شرایطی که خبری از بیمه بیکاری مکفی تا زمان اشتغال به کار خبری نیست، از نظر کارگران جرم محسوب میشود. کارگران اخراجی و بیکار باید فوراً به سر کار بازگردند.

۱۳- از مبارزه معلمان و مطالبات آنها پشتیبانی میکنیم و خود را در مبارزه آنها شریک میدانیم. از همه مردم میخواستیم که فعالانه اعتراضات معلمان را مورد پشتیبانی قرار دهند.

۱۴- اخراج و اذیت و آزار کارگران مهاجر و یا متولد کشورهای دیگر از جمله کارگران افغانی الاصل را بعنوان یک سیاست ضد انسانی محکوم میکنیم و خواهان حق کار و شهروندی برای همه آنها هستیم.

۱۵- کار حرفه ای برای کودکان باید ممنوع اعلام شود. برخورداری کودکان از محیطی امن و سرشار از شادی و نشاط و امکانات آموزشی، بهداشتی و رفاهی حق کودکان است. ما خواهان کمک هزینه دولتی به خانواده های کم درآمد هستیم.

۱۶- فضای جنگی در منطقه خاور میانه مردم ایران و جهان را با نگرانی جدی روبرو کرده است. هیچکدام از طرفین جنگ مردم را نمایندگی نمیکنند. جنگ و تحریم اقتصادی را شدیداً محکوم میکنیم. ما نه سلاح اتمی میخواستیم نه جنگ. ما آزادی و برابری و رفاه میخواستیم. از همه مردم آزادیخواه

در سراسر جهان میخواستیم در مقابل تهدیدات جنگی دولت آمریکا با تمام قوا بایستند و همزمان از مبارزات و مطالبات حق طلبانه ما

چون و چرای ما و همه مردم است. ۲- اذیت و آزار کارگران و معلمان و دانشجویان و سایر اقشار جامعه تحت عنوان شرکت در تجمعات اعتراضی، شرکت در اعتصاب و یا سازماندهی اعتصاب، انتقاد و اعتراض به بیحقوقی و استثمار و نابرابری و ظلم و سرکوب محکوم است. پرونده سازی به این بهانه ها باید ممنوع شود و همه پرونده های اینچنینی لغو گردد. همه کارگران و معلمان و دانشجویان زندانی و همه زندانیان سیاسی فوراً و بی قید و شرط باید آزاد شوند.

۳- محمود صالحی، و همه معلمان بازداشتی باید فوراً و بی قید و شرط آزاد شوند و هر نوع پرونده ای علیه آنها از بین برده شود.

۴- دستمزدها باید فوراً افزایش یابد. حداقل دستمزد ماهانه، بیمه بیکاری و حق بازنشستگی نباید کمتر از هزینه یک خانواده کارگری باشد. تنها مرجع صلاحیت دار برای تعیین حداقل دستمزد، نمایندگان واقعی و منتخب کارگران باید باشند.

۶- ما خواهان پرداخت حقوقهای معوقه کارگران سد گاویشان و تونل توانکش هستیم و از اعتصاب آنها برای دریافت مطالباتشان حمایت میکنیم.

۷- بیمه بیکاری مکفی برای افراد بالای ۱۶ سال اعم از زن و مرد باید فوراً متحقق شود.

۸- مسکن مناسب حق پایه ای و بدیهی هر انسانی است. دولت باید امکانات لازم جهت تامین مسکن را برای همه اقشار کم درآمد جامعه تامین کند. هزینه مسکن نباید از ده درصد درآمد یک خانواده بیشتر باشد.

۹- حقوق برابر زن و مرد در محیط کار و در خانواده و جامعه باید فوراً متحقق شود. هرگونه تبعیض و نابرابری علیه زنان ممنوع است. جداسازی جنسی و کلیه قوانین تبعیض آمیز باید ملغی

برای یک زندگی انسانی و نظامی شایسته بشر حمایت کنند. این تنها راه پایان دادن به جنگ و تهدیدات نظامی است.

۱۷- روز اول مه، روز جهانی کارگر باید تعطیل رسمی و عمومی اعلام شود. برپایی آزادانه تجمعات و مراسمهای مستقل اول مه بدون دخالت دولت حق همه کارگران و مردم است.

پیرانشهر:

تعدادی از فعالین کارگری در پیرانشهر در گرامیداشت روز جهانی کارگر پلاکارد بزرگی که بر روی آن این روز را به همه کارگران تبرک گفته بود در میدان سردشت نصب کردند. تعدادی از کارگران در این محل به بحث و بررسی در مورد تاریخ این روز و مسائل و مشکلات کارگری پرداختند.

مهاباد:

طبق خبر رسیده به کمیته کردستان حزب روزهای ۱۰ و ۱۱ اردیبهشت قطعنامه و تاریخچه اول مه در محلات و خیابانهای شهر مهاباد وسیعاً در میان مردم توزیع شد.

مروان:

روز ۱۱ اردیبهشت فضای شهر کاملاً نظامی شده بود و کارگران نتوانستند مراسم خود را برگزار کنند. طبق همین خبر تعدادی از جوانان که قصد تجمع داشتند مورد یورش نیروهای رژیم اسلامی قرار گرفتند و تعدادی دستگیر شدند. سقز:

بنا به اخبار رسیده روز ۱۱ اردیبهشت در شهر سقز عمر شاکری، اسماعیل نیازی، محمد محمودی و هیوا دستگیر شدند که تا عصر همین روز همه آنها آزاد شدند.

کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران
۱۳ اردیبهشت ۱۳۸۶
۲۰۰۷ ه ۳

به حزب کمونیست کارگری ایران پیوندید

اول ماه مه امسال و خیز بلند جنبش کارگری

جعفر عظیم زاده

به اول ماه مه، بر خلاف هر سال در مراسم آبشار خور نیروهای امنیتی دخالت کرده و اقدام به جمع آوری پلاکاردهای نصب شده توسط کارگران نمودند و تعدادی را نیز همانجا بازداشت کردند. همه این تمهیدات برای این بود تا کارگران در این روز جرات و جسارت ابراز وجود بر خود ندهند و کل مراسم اول ماه مه، به مراسم خانه کارگریها ختم شود.

اما وضعیت بگونه دیگری شد، کارگران در تهران بر خلاف هر سال به خانه کارگریها اجازه ندادند تا بیش از نیم ساعت تریبون در دستشان بماند، تازه در این نیم ساعت هم، مرتب شعارهای خود را سر میدادند.

مراسم خانه کارگر بلافاصله از دست خانه کارگریها خارج شد و کارگران آنرا قدرتمندانه به مراسمی مستقل و با پرچم مطالباتی خود تبدیل کردند. هیچ سالی سابقه نداشت که تشکلهای موجود با پرچم و پلاکارد خود که اسم محمود صالحی و پلاکارد نان، مسکن، آزادی بر آنها حک شده باشد در خیابانهای تهران رژه شکوهمند کارگری بر پا دارند و طنین شعارها و مطالباتشان دشمنان طبقه کارگر را به تماشای او دارد.

در سنندج اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار که بخش اعظمی از کارگران اخراجی، تعلیقی و قراردادی کارخانه های شهر سنندج را در خود متشکل کرده است، با صراحت و حق به جانب و به نام اتحادیه از فرمانداری درخواست صدور مجوز برای راهپیمایی کرد و

رو نوشت آنرا اعضای اتحادیه به اداره اطلاعات و کار تحویل دادند. اما علیرغم عدم صدور مجوز برای راهپیمایی با جسارت به پای تجمعی شکوهمند در مقابل اداره روابط کار سنندج رفتند و با وجود یورش نیروهای امنیتی و انتظامی مراسم مستقل خود را بر پا کردند.

در این مراسم تعدادی از کارگران زخمی و ۱۳ نفر نیز بازداشت شدند. روز از بازداشت این کارگران میگذرد اما آنان با همان جسارت و روحیه ای که مراسم را برگزار کردند، امروز در زندان مرکزی سنندج سرفرازانه ایستاده اند تا با ایستادگی خود نقطه پایانی بر بی حقوقی طبقه کارگر ایران بگذارند. خانواده های این کارگران و اعضای اتحادیه تا به امروز، اعتراض خود را به شورای شهر کشانده و شورای شهر سنندج تحت تاثیر روحیه حق به

جانب کارگران، صراحتاً اعلام کرده است که از کارگران حمایت خواهد کرد و سال آینده زمینه لازم را برای برپایی مراسم مستقل فراهم خواهد نمود. چنین مراسمی نیز، با هويت و پرچم يك تشکل مستقل کارگری در شهر سنندج طی سالهای گذشته بی سابقه بود.

رژه شکوهمند کارگران در تهران و برپایی مراسمی با ابعاد و کیفیت فوق در سنندج، زمزمه ی زیر لب انسانهای مستاصلی نیست که به وضعیت تحمیل شده بر خود تن در داده اند، بلکه خیزی بلند، از جانب طبقه ایست که دیگر نمیخواهد به وضعیت تحمیل شده بر خود، تن در دهد.

زنده باد اول ماه مه
زنده باد همبستگی کارگری
۱۷/۲/۱۳۸۶

برگرفته از سایت شورا

کنگره ششم حزب کمونیست کارگری و اوضاع پیش روی آن

محمد امین کمانگر

است. هیچگاه مثل امروز پیچکری ضعیف تملن با شعار آزادی برابری حکومت کارگری خود را در عرصه خیابانها نشان نداده است.

این شروع عظیم توفان است که حزب ما را و کنگره ششم ما را فرا می خواند و قلب حقیقت زمانه برای آتروز می طید.

کنگره ششم حزب باید بار دیگر اوضاع جامعه را منسجم تر، شفاف تر و بسیار عینی تر جلو روی خود بگذارد روی آن تامل و بحث کند، در فاصله بین کنگره پنجم حزب تا کنگره ششم حزب، تغییر و تحولاتی بنیادی ای در جامعه روی داده است. جامعه ای که اکثریت آن را نیروی جوان تشکیل داده است. اساساً این کنگره باید نشان دهد که چه تاثیری روی آن داشته است؟ و تاثیرش در آینده چگونه باید باشد

هر کاری که شده یعنی در این فاصله تا کنگره ششم تمام شده و این سکویی است آماده و نباید به این دل خوش کرد چون مسائلی است مربوط به گذشته. با تجارب از این درس گذشته روی این سکوی پرش چگونه باید آینده را دید و روی لحظه لحظه آن تاثیر گذاشت و چگونه این بیزاری و تنفردهها میلیونی مردم علیه رژیم را عمیق تر کانالیزه کرد.

می خواهند، رهنمودهای عینی وجدی می خواهند واقعیات تاریخی این حزب، رهنمودهای عینی و واقعی این حزب باعث شده که بسیاری از مردم این حزب را مربوط بخود میدانند و با احزاب دیگر مقایسه نخواهند کرد از این حزب واز کنگره این حزب انتظار دارند و هنر این کنگره در یافتن این راه حلها است.

قطعنامه های این کنگره باید آنچنان روشن، دقیق، شفاف و گویا باشد که باید کارگران و زحمتکشان

تحولات آینده جامعه را بخوبی در آن درک و لمس کنند. و کنگره با اعتماد بنفس و با شهامت و جسارت اعلام کند که آنچه که ما میگوییم در حقیقت جامعه را بسوی رهایی بشریت رهنمون می شود. غیر از آن با وجود هزاران گرگ گرسنه ای که برای تکه و پاره کردن مردم در کمین نشسته اند سر جامعه به سوی دیگر خم خواهد شد.

زنده باد حزب
زنده باد سوسیالیسم
به امید کنگره ای پر بار
۲۰۰۷

برنامه های تلویزیون انترناسیونال

برنامه های انترناسیونال همه روزه، تا راه افتادن تلویزیون ۲۴ ساعته حزب در شبکه هات برد، از ساعت ۳ و نیم تا ۴ و نیم عصر به وقت تهران (۲ تا ۳ بعدازظهر به وقت اروپای مرکزی، ۵ تا ۶ صبح به وقت لس آنجلس) از کانال يك پخش میشود.

این برنامه هر شب از ساعت ۱۱ و نیم تا ۱۲ و نیم ظهر به وقت ایران، ۱۲ تا ۱ نیمه شب به وقت لس آنجلس، ۹ تا ۱۰ صبح به وقت اروپای مرکزی تکرار میشود. آدرس کانال جدید:

<http://www.newchannel.tv> برای تماشای

برنامه از طریق اینترنت

<http://www.channelonnetv.com> برای

تماشای مستقیم

شماره تلفن تماس با کانال جدید: 001-323 284 42 82

اما کنگره ششم باید این فاجعه انسانی را دقیق تر ملموس تر و عملی تر و عینی تر به مردم نشان دهد. آنها بوسیله رابطه فشرده بین حزب و جامعه.

این کنگره باید نشان دهد اگر این اوضاع بهم خورد و کسی برای مدتی به رادیو و تلویزیون حزب و یا کلاً از رهنمودهای حزب دور شد چه وظیفه ای دارد؟ چکار باید بکند؟ زمانی که هر گروه و سازمانی قوم پرست در گوشه و کنار ایران شروع به کشتار کردند در این سناریوی سیاه مردم چه وظیفه ای دارند؟

رققا: فقط و فقط توضیح دادن این شرایط کافی نیست، فقط محکوم کردن کافی نیست مردم از این حزب توقع دارند. توضیح جدی

یاد دعا را گرامی داشتیم! در دفاع از انسانیت، سرود انترناسیونال خوانده شد!

سایوش شهابی - گزارشگر سازمان جوانان کمونیست

امروز جمعه ۴ ماه مه ساعت ۷ صبح، جمعی از جوانان آزادیخواه و برابری طلب شهر سنندج با هماهنگی قبلی، بر بلندای کوه

آبیدر، با در دست داشتن شاخه های گل و روشن کردن شمع، یاد دعا، دختر ۱۷ ساله ای که هفته گذشته به طرز دلخراشی در شهر موصل - عراق به قتل رسید گرامی داشتند. در این مراسم جوانان دست در دست یکدیگر برای تحقق یک دنیای بهتر و بدون هر گونه ارتجاع مذهبی و بدون تبعیض و ظلم و جنایت، سرود انترناسیونال خواندند. ما از تمام دوستانمان در شهرهای مختلف می خواهیم تا آنها هم با برگزاری چنین مراسمی، یاد و خاطره دعا و تمامی قربانیان

احکام جهل و خرافه مذهبی را گرامی بدارند و در دفاع از انسانیت متمدن سرود انترناسیونال بخوانند.

یاد دعا را گرامی بدارید

خبر گرامیداشت یاد دعا نوجوان در دل خفقان جمهوری اسلامی در سنندج و در شرایطی که ۱۴ نفر از فعالین و رهبران کارگری در این شهر بازداشت شده اند، نشانه درایت بالا و همه جانبه نگری و روحیه بالای فعالین این شهر است. کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران اقدام جوانان آزادیخواه در شهر سنندج را پاس میدارد و به همه عزیزانی که در این مراسم شرکت کردند، خسته نباشید،

میگوید. سنگسار وحشیانه و قرون وسطایی است و پرپر شدن دعای ۱۷ ساله در هفته گذشته یکی از دلخراش ترین و وحشیانه ترین رفتار با یک انسان بود که قلب همه را به درد آورد.

ناموس پرستی و ارتجاع مذهبی روزانه قربانی میگیرد و سنگسار دعا یکی از فجیع ترین وقایعی بود که باید با اعتراض و انزجار عمومی روبرو شود. یاد دعا را در همه جا گرامی بدارید و این وحشیگری را بهر طریق ممکن محکوم کنید.

کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران
۴ ماه مه ۲۰۰۷

آمار خودکشی ها در سردشت به شدت در حال افزایش است

امید - سرخ از سردشت

در شهر سردشت در کمتر یک ماه ۶ مورد خودکشی که ۴ نفر از آنها مرده و ۲ نفر به شدت مجروح شدند.

در اوایل فروردین زوج جوانی به نامهای فرشته و احمد که در یکی از محلهای سردشت ساکن بودند به دلیل عدم توانایی مالی مجبور شدند با خانواده از والدین احمد زندگی کنند. به دنبال بعداز یک مشاجره لفظی که فرشته با مادر شوهر داشت هر دو دست به خودکشی و خود سوزی زدند. آنها که فقط ۲ ماه از زندگی مشترکشان میگذشت اقدام به این عمل نمودند.

بعد از چند روز از این واقعه دردناک پسر جوان دیگری به اسم بارزان حمزه پناهی که فقط ۱۸ سال داشت و در یکی از روستاهای سردشت به نام "مارغان" میزیست بعد از اینکه خانواده نامزدش به او میگویند که باید شغل مناسب داشته باشد و سربازی هم برود تا اجازه ازدواج بدهند. این جوان ۱۸ ساله در شرایط ناچاری و سردرگمی دچار استیصال و دپرسیون شدید شده بود. متأسفانه اوم هم اقدام به خودکشی کرد و جان باخت.

چند روز بعد از مرگ او نامزدش نیز اقدام به خودکشی کرد او خود را

زیر ماشین می اندازد اما در اثر هوشیاری راننده او نمی میرد ولی تا امروز که ۱۰ روز از این واقعه میگذرد هنوز در بیمارستان ارومیه بستری است.

پنج شنبه ۳۱ فروردین ۱۳۸۶ مردی ۶۰ ساله که ابراهیم خضری نام داشت پسر ۹ فرزند بود، اصرار معاش این خانواده پرجمعیت از طریق رفتن به کوره های آجر پزی تامین میشد. او نیز به دلیل بیکاری و زندگی سخت در "قبرستان ملا پیره" سردشت خود را حلق آویز کرد و جان باخت.

همین امروز شنبه صبح ۱

اردیبهشت ۱۳۸۶ زنی در شهرک "تلاس" در ۱۵ کیلومتری شهرستان سردشت اقدام به خود سوزی کرد و او را به بیمارستان ارومیه منتقل کردند.

با این که شاید دلایل این خودکشی ها متفاوت باشند اما در همه این موارد یک نکته مشترک است آنهم فقر و بیکاری و در نتیجه استیصال مردم است. این نمونه ها در نتیجه زندگی فلاکت باری است که رژیم جانیان اسلامی به مردم تحمیل کرده است. باید به درست جمهوری را عامل و مسبب این خود کشیها دانست و باید انگشت اتهام را به سوی این جانیان نشانه گرفت. سران این حکومت به جرم جنایاتی که در حق مردم مرتکب شده

اند باید محاکمه شوند. جمهوری اسلامی و مناسبات سرمایه داری حاکم عامل و مسبب این خودکشی ها هستند. این رژیم را باید سرنگون کرد. راه حل نجات ما و میلیونها انسان فقر زده خود کشی نیست. رژیم اسلامی آدمکشان را باید سرنگون کرد. هر روز طول عمر این رژیم به معنی نابودی تعداد بیشتری از انسانهای تحت ستم این جامعه است. باید تلاش کنیم هرچه زودتر از شر این ماشین کشتار مردم خلاص شویم.

مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده باد زندگی

کارگران بازداشت شده در مراسم اول ماه مه سنندج آزاد نشدند و پرونده آنان به شعبه دوم بازپرسی ارجاع شد

دوربینهای عکاسی شان را از تصاویر گرفته شده از خانواده ها خالی کردند. از طرف دیگر در ادامه تلاشهای اعضای اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار برای انعکاس مسائل مربوط به اول ماه مه و بازداشت و ضرب و شتم کارگران، آنان طی نشست در دفتر هفته نامه محلی "کرفتو" به تشریح وضعیت پیش آمده برای کارگران پرداختند و گزارش مفصلی از

شد پرونده این کارگران از شعبه یکم دادیاری به شعبه دوم بازپرسی ارجاع شده است و ظرف ۴۸ ساعت آینده تکلیف آنان مشخص خواهد شد. همچنین امروز در مقابل دادگاه سه نفر از خبرنگاران ایلنا در میان خانواده ها حاضر شده و به مصاحبه با آنان پرداختند اما نیروهای امنیتی به مدت کوتاهی این خبرنگاران را بازداشت و گزارشهای تهیه شده توسط آنان را مصادره و

در پی تجمع دیروز اعضای اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار و خانواده های کارگران بازداشت شده در مقابل دادگاه عمومی میدان بسیج سنندج، به آنان اعلام شده بود که امروز این کارگران مجدداً به دادگاه آورده خواهند شد و احتمالاً ۱۰ نفر از آنان آزاد بشوند، اما به جای انتقال کارگران در بند به دادگاه و رسیدگی به وضعیت آنها به خانواده ها اعلام

است فردا نیز در مقابل دادگاه حاضر شده و خواهان آزادی همه کارگران بازداشت شده در مراسم اول ماه مه بشوند.

اتحادیه سراسری کارگران
اخراجی و بیکار ۱۸/۲/۱۳۸۶

زنده باد اول مه
روز جهانی کارگر!

سازمان عفو بین الملل به سرکوب کارگران و به دستگیری فعالین کارگری اعتراض کرد

به دنبال سرکوب مراسم روز کارگر در سنندج و حمله به تظاهرات کارگران در تهران، سازمان عفو بین الملل، طی انتشار بیانیه‌ای به سرکوب کارگران و به دستگیری فعالین کارگری عضو "اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار" شهر سنندج اعتراض کرد. عفو بین الملل از جمهوری اسلامی خواست که حق برپائی مراسم کارگری را برای کارگران به رسمیت بشناسد و دستگیر شدگان مراسم اول ماه مه سنندج را هر چه زودتر آزاد کند. بیانیه امنستی اینترنشنال همچنین به مراسم ورزشگاه شیرودی و قصد دستگیری منصور اسانلو توسط نیروهای امنیتی اشاره می‌کند.

بیانیه عفو بین الملل در مورد معلمان نیز از جمهوری اسلامی خواسته است که حق اعتراض را برای معلمان محفوظ بدارد. امنستی اینترنشنال همچنین به سابقه دوره اخیر مبارزات معلمان، سابقه دستگیریهای اسانلو در سالهای ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶ میلادی و لغو سخنرانی اواخر ماه آوریل ۲۰۰۷ وی اشاره میکند.

حزب کمونیست کارگری از همه سازمانهای کارگری و نهادها و سازمانهای بین المللی می‌خواهد که به سرکوب اعتراضات مردم در ایران اعتراض کنند و برای آزادی فعالین کارگری سنندج و کلیه زندانیان سیاسی، جمهوری اسلامی را هر چه بیشتر زیر فشار بگذارند.

حزب کمونیست کارگری ایران
۵ مه ۲۰۰۷، ۱۵ اردیبهشت ۱۳۸۶

فعالین اول مه سنندج و سقز باید فوراً و بی قید و شرط آزاد شوند!

Worker activists in Sanandaj and Saqez who arrested for 1 may rally, should be free immediately

محمود صالحی
Mahmood Salehi

صدیق کریمی
Sediq karimi

شیت امانی
Shih Amant

خالد سواری
Khaled sawant

Eqbal Latifi

Yadolah Moradi

Najmedin rajabi

Faroq Gawilian

Anwar Mafakheri

Sediq Amjadi

Habibolah Kalakani

Mahyedin Rajabi

Sediq Sobhani

Tayeb Katani

اقبال لطیفی

یدالله مرادی

نجمه الدین رجبی

فاروق گویلیان

انور مفاخری

صدیق امجدی

حبیب الله کلکانی

محمی الدین رجبی

صدیق صبحانی

طیب چتانی

لایحه پرسش‌ها را اینجا ببینید

حزب کمونیست کارگری ایران
Worker- communist Party of Iran

به اتحادیه های کارگری در سراسر جهان کارگران دستگیر شده در اول مه سنندج و محمود صالحی باید فوراً از زندان آزاد شوند

فعالین کارگری در شهر سنندج به جرم شرکت در مراسم اول مه در زندان بسر می‌برند. اسامی این کارگران عبارتند از:

۱- شیت امانی رئیس هیئت مدیره اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار ایران ۲- صدیق کریمی عضو هیئت مدیره اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار ایران ۳- خالد سواری نایب رئیس اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار ایران ۴- اقبال لطیفی ۵- یدالله مرادی ۶- نجمه الدین رجبی ۷- فاروق گویلی ۸- انور مفاخری ۹- صدیق امجدی ۱۰- حبیب الله کلکانی ۱۱- محمی الدین رجبی ۱۲- صدیق صبحانی،

اسلامی طیب چتانی یکی از فعالین شناخته شده کارگران در شهر سنندج را در خانه خود بازداشت کردند و نیز شیت امانی دبیر اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار و از فعالین کارگری در شهر سنندج را در حالی که با خواهر صدیق کریمی برای تحویل شکایت نامه به دادگستری سنندج مراجعه کرده بودند، دستگیر و روانه بازداشتگاه نا معلومی در سنندج کردند. روز بعد از آن یعنی صبح پنجشنبه ۳ مه (۱۳ اردیبهشت ۱۳۸۶) خالد سواری در نزدیکی پاساژ نور در شهر سنندج دستگیر شد.

بدین ترتیب هم اکنون ۱۳ نفر از

به اطلاع می‌رسانیم که روز اول مه، روز جهانی کارگر نزدیک به ۳۰۰ نفر از کارگران در سنندج با تجمع در مقابل اداره کار این شهر اول مه همبستگی بین المللی کارگری را گرامی داشتند. اما متأسفانه این تجمع با حمله و سرکوب نیروهای اسلامی روبرو شد و در جریان این حمله تعدادی از کارگران مورد ضرب و شتم قرار گرفتند و تعدادی دستگیر شدند. در مراسم اول مه بیس از بیست نفر از کارگران دستگیر شدند که تعدادی از آنان آزاد شدند. سپس بدنبال اول مه در روز چهارشنبه ۲ مه (۱۲ اردیبهشت ۱۳۸۶) نیروهای رژیم

۱۳- طیب چتانی از اعضای اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار ایران

این در حالیست که محمود صالحی از فعالین کارگری در شهر سقز همچنان در زندان است. جمهوری اسلامی همچنین در شهر کرمانشاه نیز مراسم اول مه کارگران را مورد حمله قرار داد و تلاش داشت دو تن از رهبران کارگری در این شهر جوانمیر مرادی و فرامرز قربانی را دستگیر کند که با اعتراض کارگران و مردم مواجه شد.

کمیته همبستگی بین المللی کارگری حزب کمونیست کارگری ایران ضرب و شتم و دستگیری کارگران در اول مه سنندج و کرمانشاه را شدیداً محکوم میکند. و برای آزادی فوری و بدون قید و شرط کارگران دستگیر شده تلاش

کمیته همبستگی بین المللی کارگری
حزب کمونیست کارگری ایران
۴ مه ۲۰۰۷
۱۳ اردیبهشت ۱۳۸۶

امید سرخ

باز هم یک گام بلند به سوی انقلاب کارگری

باز هم جمهوری اسلامی در رویاری با مردم شکست رقت باری خورد.

با اینکه جمهوری اسلامی از مدتی قبل از اول ماه مه و روزهای از این دست مثل ۸ مارس و ۱۶ اذر و غیره با بگیر و ببند و زندان و ایجاد رعب و وحشت در دل فعالین سعی در جلوگیری از اجرای مراسمهای این روزها میکند ولی هر بار پیش از گذشته پروژه هایش به شکست می انجامد.

جمهوری اسلامی همیشه سعی کرده جایگاه از دست رفته خود در توازن قوا در تقابل با مردم و خصوصا کارگران را از طریق پلیسی کردن فضای سیاسی و حمله چماق داران و کله حزب الهی به صفوف کارگران زنان دانشجویان و تمام اقتشار جامعه به سود خود باز گرداند. اما خوشبختانه موفقیت زیادی در این راه کسب نکرده است.

هر سال تدابیر امنیتی شدیدتری اتخاذ میکند اما نتیجه معکوس میدهد. کارگران اول مه روز جهانی خود را هر چه با شکوه تر برگزار میکنند دانشجویان اعتراض میکنند، زنان ۸ مارس سازمان میدهند. پرستاران و معلمان خواهان رسیدگی به خواسته هایشان هستند و بیکاران هم کار می خواهند و خلاصه اینکه همه دست در دست هم کمر به نابودی جمهوری اسلامی بسته اند. جمهوری اسلامی با همه دار و دسته های وحشی وانگلی که برای افتادن به جان مردم پرورش میدهد قادر نیست جلو مردم را بگیرد و آنان را مرعوب کند

اول مه امسال نشان داد که کارگران دیگر آن توده نامنسجم و پراکنده نیستند که بتوان آنان را با حمله چماق داران مرعوب کرد و به خانه فرستاد.

کارگران با شعارها و قطعنامه

هایی که در اول مه امسال صادر کردند، نشان دادند که از چه انسجام قوی و تشکل یافته ای برخوردارند و تا چه حد بر مبارزه طبقاتی مسلط و آگاهند. بخوبی میدانند قدرت پرولتاریا در تشکل آن است و با تکیه به تشکل و همبستگی کامل برای این روز تلاش کردند و دیدیم که موفق شدند. کارگران توانستند در زیر حفاق شدید جانین اسلامی این روز را جشن بگیرند و گرامی بدارند. و این نشان از رشد بالای آگاهی طبقاتی در میان کارگران است.

اما این خود آگاهی و ترس از قدرت تشکل یابی در میان کارگران نه تنها تن سرمایه داران و حکومت امروزشان را به لرزه در میاورد بلکه پاسخ محکم و دندان شکنی هم به کل اپوزیسیون راست طرفدار و مدافع سرمایه بود. آنها اساسا با برنامه اقتصادی جمهوری اسلامی و سر کوب طبقه کارگر تحت هر شرایطی

مشکلی ندارند و چه بهتر است جمهوری اسلامی کار آنان را ساده تر کند. اما باید به آنها گفت که از زیر عبای ملایه و پشت موشکهای کروز امریکا و تاج و تخت آقا رضا بیرون بیایید و ببینید که اینجا مبارزه طبقاتی داغ است و در این میدان است که تکلیف نهایی مشخص میشود. نه انظر که شما دست به دامان اربابان و خدایان تان شده اید و منتظر معجزه هستید.

جمهوری اسلامی به معلمان میگوید اعتراض شما معلمان یعنی مخالفت با برنامه اتمی و مخالفت با برنامه اتمی یعنی مخالفت با کلیت نظام اسلامی. اما کارگران شعار بسم اتم وانرژی هسته ای نمی خواهیم را با صدای هر چه بلندتر فریاد میزنند و در واقع بر این واقعیت صحنه میگذارند که جمهوری اسلامی را نمیخواهند و کلیت آن را زیر ضرب میگیرند. قانون کارش را نمی خواهند و تابوتش را درست میکنند و آخرین میخها را بر تابوت قانون کارش و کلیت نظامش میکوبند و برای به گور سپردنش

آماده میشوند. اما در این راه باید تمام اقتشار جامعه دست در دست کارگران نهند و در هر چه زودتر به گور سپردن حکومت جانین سرمایه، از کارگران طبقه کارگر و کل انسانهای شریفی است که میخواهند شاد باشند، آزاد باشند، رفاه و مسکن داشته باشند و از یک زندگی مطلوب که حق و شایسته انسان است برخوردار باشند. و این مهم فقط با یک انقلاب کارگری و همه جانبه اجتماعی که بنیادهای سرمایه داری را ریشه کن کرده و حکومت سوسیالیستی برقرار کند، ممکن خواهد بود. به این خاطر که آزادی و سعادت کل بشر در گرو به زیر کشیدن حکومت سرمایه داران و قدرت گرفتن خود مردم و ایجاد یک حکومت سوسیالیستی کارگری است پس همه با هم پیش به سوی دنیایی آزاد و انسانی و برابر و جمهوری سوسیالیستی.

زنده باد آزادی و برابری
زنده باد حکومت کارگری

گزارش تجمع اعتراضی معلمان مریوان در روز معلم

روز چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۸۶ روزی که توسط جمهوری اسلامی روز معلم نامیده می شود بار دیگر فرهنگیان همیشه حاضر در صحنه مریوان در مقابل اداره آموزش و پرورش شهرستان مریوان کلاسهای درس را تعطیل کرده و به تجمع اعتراضی پرداختند.

در این تجمع که حداقل ۱۰۰۰ نفر از فرهنگیان مریوان حضور داشتند فرهنگیان مریوان به وضعیت موجود و فضای حاکم بر جامعه فرهنگی و حفقانی که بر آنها تحمیل شده است اعتراض نمودند. همچنان قابل ذکر است که نیروهای امنیتی رژیم از دور و نزدیک این تجمع را زیر نظر داشتند و دنبال کوچکترین روزنه برای نفوذ در این تجمع و بر هم زدن آن داشتند.

در این تجمع که فرهنگیان غیور مریوان با حضور پر شور خود تمامی نظر ها رو به خود جلب نموده بودند یک بیانیه نوشته و توسط یکی از فرهنگیان برای جمعیت حاضر قرائت شد و مورد تشویق حاضرین قرار گرفت که متن این بیانیه به صورت زیر است:

لغو بند ۱۳ از مواد قانون تخلفات اداری مبنی بر صدور حکم برای همکاران از طرف نهاد متبوع بدون رسیدگی مراجع ذی صلاح اعتراض به هتک حرمت عده ای از همکاران فرهنگی از طرف کمیته سوخت شهرستان مریوان حضور قاطعانه همکاران در مقابل مجلس شورای اسلامی روز سه شنبه ۱۸ اردیبهشت ماه ۸۶

در پایان لازم است که ذکر کنم همه ما موظف هستیم که از این قشر مبارزو همیشه حاضر در صحنه مبارزه حمایت کنیم و پا به پای آنها در صحنه حاضر باشیم و حمایت کامل خودمون رو از آنها اعلام کنیم.

به امید اینکه دیگر در روز معلم به جای اینکه شاهد تشکر و تقدیر از معلمان باشیم شاهد صحنه های تجمع اعتراضی نباشیم.

خبرنگار آزاد
مین دهبانی
۲۰۰۷/۵/۲

قطعنامه شورای همکاری...

از صفحه ۷

خواستههای معلمان خواستههای ما کارگران نیز هست و ما کارگران با تمام قدرت از مبارزات و خواستههای معلمان حمایت میکنیم و خواهان آزادی فوری معلمان دستگیر شده هستیم. ما انسانها شایسته یک زندگی شاد و انسانی هستیم و ما کارگران از مبارزات بخش های مختلف جامعه، زنان، جوانان، معلمان، پرستاران و همه مردم حمایت میکنیم و تاکید میکنیم که حجاب اجباری باید لغو شود و آپارتاید جنسی ممنوع گردد. ما شاهد هستیم که در آستانه اول مه فشار به زنان و جوانان تحت عنوان مبارزه با بدحجابی شدت گرفته است و ما این فشارها را محکوم میکنیم و خواهان پایان دادن به آن هستیم.

انجمن صنفی کارگران برق و فلز کار کرمانشاه جمعی از کارگران پتروشیمی های کرمانشاه و پلی اتیلن سنگین کرمانشاه ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۶

مرگ بر جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی!